

يادگارِ پيه تال و شيرينه كان

بهره‌همی: پرۆزه‌ی ناگا

بهره‌یوه‌بری گشتی پرۆزه: سالار عومەر

بۆ به‌یوه‌ندی کردن به پرۆزه‌ی ناگا ره‌توانن له‌پرۆژای واتس ئاب و
فایهر و تیلیگرامی ئەم زماره‌یه‌وه به‌یوه‌ندی بکه‌ن
(۰۷۵۰۷۱۴۷۰۳۷)

یان له‌پرۆژای تۆرپه‌کۆمه‌ڵایه‌تییه‌کان.

پرۆزه‌ی ناگا :: Aga project

پرۆزه‌ی ناگا :: Aga project

پروژہی ناگا بو بہ ناگا ہیئانہ وہی تاک،
بونیدانانی کو مہ لگہ یه کی تہ ندروست

یادگاریه تال و شیرینه کان

نوو سنی:
مهناز کاوانی

پیتداچوونوه و هه له گری: دلشاد کاوانی.

نه خشه سازی بهرگ: ریدار عومه

دیزاینی ناوه وه: دلشاد کاوانی

بابهت: پۆمان

نرخ: ۳۵۰۰ دینار

تیراژ: ۵۰۰

چاپی: یه کهم سالی ۲۰۲۴

ژماره ی سپاردن: له بهر پۆه به رایه تی کتییخانه گشتیه کان، ژماره ی سپاردنی (۴۴۵)

سالی (۲۰۲۴) ی پیتدراوه.

پۆمان/ یادگاریه تال و شیرینه کان/ مهناز کاوانی

مافی بلاو کردنه وه و له بهر گرته وه ی بو نووسهر و پروژه ی ناگا پاریزراوه.

پیشکشہ:

به رؤئیای کچم و دایک و باوکم و خوشه ویستانم.

یاده وهرییه تاله کانی دهوئن..

ئهو کاتهی له زیندان ئازاد کرام، له پیتلاوی پیم زیاتر خاوهنی هیچ شتیکی تر نه بووم، ئه ویش که چهند کاتژمیتریک له مه و بهر هاوړییه کم پیی به خشی بووم، له گهل ئه و چهند دیناره ی که له گه مه بیمانا کان، دهستم که وتبوو.

به ریگه دا ده رویشتم و سه ره سمکم له په له بهرده کانی بهرده مم ده سووییی، ئه وهنده دلخو شبووم هه ره ئه مه ما بوو بال بگرم و به هه موو شاره که دا بگه رییم. سهیری ئه و دیمه نه جوانانه م ده کرد، که چهن دین سال بوو نه مبینی بوو. گهلئ تامه زرۆی ئه م رۆژه بووم، که پیکانم هه سپه تی رۆشتیان نه ده شکاند، بۆیه زوو زوو گیتراو یکم له می شکمدا ده چه سپاند، ئایه ئه وه خه ونه ده بیبیم یان راستی!

تا ک تا که خه لک ده هاتن و ده چوون، ئه ویش هه مبال و عاره بانه به ده سه ته کان بوون. ئه و که سانه ی پیو بیستیان به ماندوو بوون و ره نه جکی شان بوو، نه وه ک ئه وان ه ی به رۆژ ده خه ون و شه وان ه ش راده بوو یرن. له خو مه وه هه زم له هه موو

شتیکی ئه و شماره ده کرد. ملی ریگه م گرتبوو بهر، به لام دوور له شوسته، چونکه هر له مندالییه و زورم رق لیلی بوو، نه و ک ماشینی خوابیداوه کان و دهوله مهنده کان پیدایا تپه پرن و پرووشکم بهرکه ویت. ههستم ده کرد دلم ته په ته پیکی زور ده کات و له سینه مدا دهرویشانه که وتوته سهما و ههله زودابه زیکی شیتانه ده کات و که وتوته جهزبه، لی نازانم نه ته پلم بو لیده دات، پیم ده لیت ئاههنگی شادی و خوشی بگیرم، نه ماندوو و پیوستی به پشووه. فرمیسه که کانم له خوشیان لوزه یان ده کرد و ریچکه یان گرتبوو. ههنگاه کانم زور قورس بوون، چونکه ماوه یه کی زور بوو به پی نه رویشتبووم، کورسیکم بینی له زیر داریکی بهر زدا له خه لوهی بینازی ته نیایی خویدا بوو، گه لاکانی پایز تازه له خه زانی رۆحیان بیوونه وه و به سه ریدا هه لوه ریبوون، به زهرده خه نه وه به ره و لای چووم، چونکه وام ههست ده کرد، گه لاکانیش به داره که یانه وه به نندن، تامه زرویی هه مان خاک و خو لبوون، که من پیشووتر لیم قه دهغه کرابوو.

لهسه ر کورسیه که دانیستم بیرم له رابردووم ده کرده وه، ئەو ژبانه بی مانایه ی که له کیسم چوو بوو، که برۆ کانم جووت ده بوو نیو چاوام گرژ ده بوو، قسه ی ئەو مامه پیره م ده هاته وه یاد که ده یگوت: رۆله گهر ده ته ویت ئاسووده بیت هه رگیز بیر رابردووت مه که، گهر ده زانی ئازارت ده دات بیر له داهاتووت بکه ره وه، تا بتوانی خوشبه خترین گه نجی دونیا بیت.

کاتی بینیم یه کیک هاته به رده م م و چهند جار یک گوتی: کاکه، کاکه، زنجیره ی خه یاله کانمی پچراند.

چاوه کانم ته واو روون بووه وه جووته پیلایکی ره شی بریقه دارم که وته به رچاو، له گه ل پانتۆلنیک که خه تی ئوتوو ی ئەوه نده تیژ بوو، ده تگوت چه قویه له چاوان ده چه قیت، ئینجا به روونی گوئیستی دهنگی بووم زۆر به شپرزهی هاته دوان: کاکه، له گه ل تۆمه، ئەم زه لفه م بده وه، هی منه، دوینی شه و لیره خه ریکی خویندن بووم، له بیرم چوو، ئەوه م جیهیشت.

ئەم پرستەھەم گوی لێیوو سەر مسورما، بە لام کاتی سەیری
 دەستە چەپی خۆم کرد زەلفیکی سەپی بە پروونی دیار بوو کە
 تابلێتیکی بچووکی تێدا بوو، لەسەر کورسیە کە داندرابوو،
 تۆمەز خەیاڵم ئەوەندە ئالۆز بوو، من هیچم نەبینی بوو. بێ
 ئەوەی دەست لە بن ھەنگلم دەریبێم گوتم: گەر ھی تۆیە،
 کەواتە ھەلیگرە و بیبە. کورە بەپەلە دەستەکانی بو برد و
 زەلفە کە ھی ھەلگرت و زۆر بە وردی سەیری سەر و سیما و
 جلەکانی کردم، ئینجا سوپاسی کردم و چەند ھەنگاویک لێم
 دوور کەوتەو، دوایی وەستا و ئاورێکی دایەو، ھەم دیسان
 لێی روانیمەو نازانم بیری لە چی دە کردەو، تۆبلی لە ناخی
 خۆیدا منی چۆن خویندبیتەو، کەسیکی جل دراوی سەر
 تاشراو، پەنگە وای زانیی دز و جەردەبم یان سوالکەری سەر
 کوچە و شەقامە کانیم، گەرایەو دەستی لە باخەلی نا و بپە
 پارەھەکی دەرھینا، لە بەردەمی پراگرتم، منیش بە تورپەییەو
 بەسەریدا نەراندم: ھەلیگرە من بە چی دەزانیت، مەگەر
 پاسەوانیم لە زەلفی تۆم کردوو، یان کریگرتهی باوکتەم.

ئەویش ترس دایگرت و دووبارەى نە کردەو، بەپەلە بەرەو لای
 ماشینە جوانە کەى ڕۆیشت، سەرم داخست و چاوم ڕپریه
 زەوى، چاوم کەوتە سەر هەمان پارەى کە کۆرە کە ویستی پیم
 بدات، ئیدی نەمزانی ئایە لە ڕپری ئەوەى لە باخەلى باوئیت لى
 کەوتبوو، یاخود بە ئەنقەست فرییداوئە بەردەمم تا
 هەلبگرهوه، راستییە کەى بە دەستکەوتنى پارە کە لە دلەو
 زۆر خوشحال بووم، چونکە کاتى پارە کەى لە بەردەمم
 راگرت هەرچەندە زۆر پئویستم پى بوو، بەلام شکۆم ڕیگەى
 ئەوەى پینە دەدام پارە لە هیچ کەسى وەرگرم.

پارە کەم ژمارد بۆ من ئەم ڕپرە پارەى لە نەبوونیمدا گەلى زۆر
 بوو، سوپاسى ئەو و خودام کرد و هاویشتمە گیرفانم.
 ئەمجارە هەستى خەمگینییه کەم گۆرا و وامدەزانی
 دەولەمەندترین کۆرى ئەم شارەم، دوکاندارە کان تازە
 دەرابە کانیا ن هەلەدایەو، کارگە کان دەخرانە کار و کارمەند و
 فەرمانبەرە کان بەرەو کارە کانیا ن دەروئیشن.

بویہ بہ ہہلم زانی تا زووه بہ دواى کاریکدا بگہریم، چونکہ
 ئەم پارہیہ تەنیا بەشى ئەوہم دەکات، تا کاریکم دەست
 دەکەوئیت. بەرہو یەکی لە کارگەکان بەرپیکەوتم خەلکیکی
 زۆر ہاتووچۆیان تیدا دەکرد، کارگە کہ حەساریکی زۆر
 گەورە بوو، دەرگە یەکی مەزنی ئاسنینی تیدا بوو، کہ تەنیا بو
 ئۆتۆمبیلەکان دەکرایەوہ و دەرگە ی دووہمی بچووک بوو،
 کہوتبووہ تەنیش دەرگە گەورە کہوہ. منیش بہ دواى
 فەرمانبەرەکاندا رویشتم، ئەوان بەھوی کارتی خوئاساندنیان،
 بہ ئاسانی لە دەرگە ی دووہم چونە ژوورہوہ پاسەوانە کہ ی
 بەردەرگە داواى کارت و ناسنامە ی کاری لی کردم ہەرچەند
 من ہەولمدا باوہری پیینم دەمەوئیت بەرپوہبەری کارگە کہ
 بینم، بەلام ئەو نہیہیشت من بچمە ناو کارگە کہ، ہەر بویہ بہ
 نائومیڈی گہرَاموہ، ہەرکہ ئاورم دایەوہ، ئۆتۆمبیلکی تازەباو
 ہاتە بەردەم کارگە کہ و دەرگە گەورە کہیان بو کردەوہ و
 ئۆتۆمبیلە کہ لە حەوشە ی کارگە کہ وەستا، منیش بہپەلە و بی
 داواکردنی مۆلەتی چوونە ژوورہوہ، دەر فەتم ہینا و بہ

په له پرووسکي خوّم کرد به ناو کارگه که، بينيم دوو پياوي شيک و پوشته له ئوتومبيله که هاتنه خواره وه، فرمانبهره کان به ريزيکي زوره وه به ياني باشيان لي ده کردن، ئيدي بوم ده رکوت نه وه به رپوه به ري کارگه که يه. بويه بي هيچ بيرکردنه وه يه که له کاردانه وه يان به په له ليان چوومه پيشه وه، منيش به ياني باشم ليکردن، نه وان به دم رپگه وه ولاميان دامه وه، منيش پي به پي له گه ليان ده رويشتم، تکام ليکردن گهر بتوانن ههر چونک بي له کارگه که يان کار يکم پي بدن، به لام يه کيان زرمه ي له قسانمه وه هينا و گوتي:

برو کاکه جه نابي به رپوه بهر سه ري قاله، له مه زياتر هه راساني مه که، نه وان به په له چوونه ژووره وه.

زور به سه ر خوّمدا شکامه وه و خوّم وه که سوالکه ريک هاته بهرچاو، که زانيم هيچ سودي نيه، به دلشکاوييه وه له کارگه که هاتمه ده ره وه.

سگم له برسان قوره ي لي هه لده ستا، سه يرم کرد عاره بانه يه که له وي وه ستاوه خه لکيکي زور ده وره يان لي دابوو، منيش

چوومه پيشه‌وه دوو بابولم كړي، له‌وي له‌بن داريك دانيشتم ده‌ستم به خواردني كرد، كاتي ته‌واو بووم سه‌يرم كرد يه‌كي به‌ره و لام ده‌هات، توژيك ليې وه‌رامام هه‌مان پاسه‌وان بوو، كه نه‌يهشت بچمه ژووره‌وه.

هاته‌لام و سلاوي ليكردم له ته‌نيشتمه‌وه دانيشت، پيش هه‌موو شتي داواي ليووردني ليكردم و گوتي بويه ريگه‌ي نه‌دام بچمه ژووره‌وه، چونكه ئه‌ويش به‌و كاره ناچار كراوه و ئه‌مه به‌رپرسياريه‌تي پيشه‌يه‌كه‌يه‌تي، ئه‌و خوي پي ناساندم: ناوم بارانه هه‌رچهنده خلكي ئه‌م شاره‌م، به‌لام له‌م كارگه‌يه ژيان به‌سه‌ر ده‌به‌م.

منيش به‌ خو‌ش‌حالييه‌وه خوم پي ناساند، و گوتم منيش ناوم ده‌ونه. ئيدي چهند پسياري ديكه‌ي ليكردم، ئه‌و هه‌ر زوو له‌ رهنگ و پرووم ده‌يزاني من غه‌ريبه‌م و ليقه‌وماوم، بويه گوتي: حه‌زده‌كه‌م قه‌ره‌بووي ئه‌و دل په‌قيبه‌م بكه‌مه‌وه، له‌م ئيستاره به‌ براي خوتم قبول بكه‌يت و ئه‌گه‌ر رازي بيت ئه‌وه ده‌توانين بين به‌ دوو هاورپي باش.

به پراستی زۆر خوشحال بووم زانیم له هه موو زه مانیک
 كه سانی چاكه كار و مروڤدۆست هه به. ده میك به بیدهنگی
 مایه وه، دهستی له گیایه كه گیر كردبوو، كه ده كه ده گیاهه
 به رده می دهره كیشا و نیگای چاوه كانی سه یری شوینیکی
 نادیاره ده كرد زانیم ده یه ویٹ شتیكم پی بلیت، بویه گوتی:
 كاكه گیان، یان باشر وایه پیٹ بلیم هاوړی گیان، تازه ئیمه
 ده مانه ویٹ بین به هاوړی ئه ی وانیه؟ مافی خو مانه گه ر هه ر
 پر سیاریك له یه كتر بكه ین.

(پینكه نیینیکی خسته سه ر لئوه كانی)

- باشه ده وهن گیان ده مه ویٹ به وردی بزانی له كوئ
 هاتوویت؟ چونكه به روونی لیته وه دیاره كه خه لکی ئه م
 شاره نیت، به لام ئه گه ر هه له م نه كرد بیٹ بیده چیت له زیندان
 بووبیت؟

منیش زۆر پیم سه یربوو، بویه پیم گوت: دیاره تو كه سیکی
 زۆر هو شمهن دی، چو ن ئه مه ت زانی؟ ئه ویش پیكه نی و

گوتی سپیہ تی رہنگ و پروو و مات و مہل وولی و
قرتاشراویت، ئەمەم پی دەلیت.

منیش گوتم: بەلی چەند کاترمیڕیک لەمەوبەر ئازاد کرام،
خەلکی دئی بەھارم، دە سالە لیڕە لە زیندان بووم، دەشزانم
دەتەویت بزانی لەسەر چی گیراوم، ئەمەیان باسیکی درێژە،
بەلام باسی ئەمە کاتیکی زۆری دەویت، ئەگەر بە پیاوخراب و
دز و پیاوکوژم نەخوینتەو، باوەرم پی بکەیت کە کەسیکە
خرابە کارنیم و ئەو هەلیگرە بو کاتیکی دیکە، من بە
راشکاوی هەمووشتیکت بو باس دەکەم، کە بوچی تووشی
ئەم بەدبەختییە بووم.

باران بە دلگەرمییەو دەستی گرتم و پیی گوتم:

- کەوا یە هەلسە با بچینە ماله کەم، دەزانم هیلاکیت و
پیویستت بە خو شوردن و پشوویکی باش هەیه.

منیش لەم کەساسی و بی کەسیمدا چاوم پرپوو لە فرمیسک و
ها وەلامم دایەو.

- زور سوپاست ده کهم، نازانم باوهر به و به کهم که خودا چوون
توی بو ناردووم، بو قورتار بوونم له زحمه تی و لیقه و ماوییه م،
زور پیویستیم به هاورییه کی وهك توه هیه.

به یه که وه چووینه ماله که ی باران و به گهرمییه وه فهرمووی
لیکردم، که چوومه ژووره وه بینیم ژووریکی بچووک و
ته باغیک و چهند قاپ و قاچاغیکی لی داندرابوو، له ویشه وه
ژووریکی تری لیبوو، کونه مافوریک و یه ک دوو نوین و
راخه ری تیدابوو.

باران به م جوړه هاته دوان: برای خوم ئه وه ماله که مه، من توم
وه ک میوان نه هیئاو ته ئیره، گهر قبوولی که یت، هزده که م
لیره له گهل من به یه کجاری ژبان به سهر به ریت و هاوده می
یه کتربین، چونکه بو منیش هیچ ژیانیک به قهد ته نیایی
ناخوش نییه.

- زور سوپاست ده کهم ههرگیز له چاکه ت دهرناچم، خودا له
دوستایه تیت کهم نه کات.

- وهره گهرماوه که ت نیشان بدهم برو خوت بشو.

- نا جارئ زور ماندووم، تۆزیک راده کشیم سهرخه ویک دهشکینم، دوینی شهو له خوشی ئازادبوونم خه و به سهر چاومدا نه هاتووہ.

نوینه کهی خوی بو راختم، نازانم چون ههر که سهرم خسته سهر سهرین و خهوم لی کهوت، به لام خه و نیکی زور سهریم بینی (من و باران مندا ل بووین له سهر چیا به کی زور بهرز ده رویشتین، دهستی به کرمان گرتبوو جل و بهرگیکی زور پوخته و گهرمان له بهردابوو، به فریکی زور سهرتاپای چیا کهی داپوشیبوو، نه و دهستی له ناو به فره که دهنه و دهیخوارد هندیکی هه لگرت له ناو ده می منی نا، منیش خواردم و تۆپه له یه کی کرد و ویستی پیم بدات، به لام سهریم کرد دهستی راستی نه وهنده رهش و ناشرین بوو، نه متوانی له به فره که بخوم، له گه ل نه وهش زور لیبی ده ترسام، نه ویش ههر که زانی لیبی ده ترسم، به دهنگیکی بهرز قاقای ده کیشا و پیده که نی له شوینه که دا دهنگی ده دایه وه گوتی: ده وهن گیان ترسای نه وه دهسته وانهی ره شه له دهستم دایه.

(پیکه نینه که ی زۆرتەر زۆرتەر ده بوو، فشاری ده خسته سه رم، که به تۆبزی تۆپه له به فره که ده زارم باویت، منیش له ترسان راجله کیم و به خه به رهاتم)

چاوم کرده وه و له په نجه ره به چوو که که وه سه یری ده ره وه م کرد، دونیا به ره و تاریکی ده چوو، باران له دووره وه زه لفیکی پیوو به ره و مال ده هاته وه.

له جیگه ی خۆم دانیشتم بیرم له خه ونه که م ده کرده وه له ناکاو باران هاته ژووره وه.

- ئه وه چیه کاکه گیان چیت به سه ر هاتوو، ده لئی یه ک هه فته یه نه خه و توویت، هه ر چه زم ده کرد خه به رت که مه وه به لام ئه وه نده پر خه ت ده هات، دلم نه هات خه وه که ت لی تیک بده م، ده ی برۆ ئاو ییک به دهم و چاوتدا بکه و هه وایه ک هه لمژه، تا دیتته وه منیش خوائیکی دووقۆلی خووش، ئاماده ده که م.

هه لسام به ره و چه مامه که چووم ده موچاوم شووشه ت، زۆرم چه زم ده کرد خه ونه که ی بو بگێر مه وه، به لام که بیرم کرده وه تازه

ٲهوم ناسیووہ، ہاشتر وایہ ہہر باسی نہ کہم و لہ بیر خوومی بہرمہوہ، چونکہ ٲہو خہونانہی کہ لہ زینداندا دہمینی، ہہمیشہ حہزم دہ کرد بو ہاورپکانم بگیڑامہوہ، ٲہوانیش ہہریہ کہ و لیکدانہوہیہ کی خویان بو دہ کردم، زووزووش دہیانگوت: دہون بہ خہونہ کانتہوہ دیارہ بہم زوانہ ٲازاد دہ کریٲت.

ٲہم ٲیوارہیہ یہ کہم ژہمہمان بہ یہ کہوہ خوارد، باران چیشٲیکی زور بہ تامی ٲامادہ کرد بوو، بہ راستی زور خووم شہرمہزار دہزانی بوہ گوتم: برای خووم ٲہوہ من ٲہمرو میوانی ٲوم، بہ لام ناکریٲت من وا لہ گہلت ہمینمہوہ، گہر شٲیکم بو بکہیت منیش و ہک ٲو لہم کارگہیہ کار بکہم، مہمنونت دہم۔
- ٲہوہ چی دہلیی بہ قوربان زالم شہرمہزارہ حہزناکہم بہم جوڑہ بیر بکہیہوہ، بہ لام بی خہمبہ لہ بہ یانی زوتر نییہ، بہ بہرٲوہ بہر دہلیم کاریکت پی بسپیری، بیگومانہہ قسہی من ناشکینیت، چونکہ من دہمیکہ لہو کارگہیہم و بہ دلسوژی کاری خووم دہ کہم و زوری خوشدہویم۔ ٲو واز لہم باسہ بیئہ،

ئەمڕۆ زۆر خەوتوویت و گەر تا بەیانیش بێت منیش ئامادەم
گویت لێ بگرم، حەز دەکەم باسی ژيانی خۆتم بۆ بکەیت، بە
هەلەش لێم تێمە گە، لێرە بە دواوە ژيانت لە گەل منە، وەلسێ
حەز دەکەم بزائەم رابردووت چۆن بوو.

- باشە با لە نوکەووە بۆت باس بکەم، بەلام پێم باشە لە ئیستاوە
بچیت دەستە حەببێک بۆ خۆت بکڕیت. (بەسەر سامیەووە)
- بۆ.... حەب.... بۆ چیمە!؟

- بوووەستە بوووەستە بۆ وا پەشۆکاویت بێگومان تا کۆتایی بە
چیرۆکە کەم دینم ژانەسەر دەتگرت.
بەیە کەووە ئەوێندە پێکەنین بیرم نایەت لە کەیهووە وا پێنە کەنیوم.

دهوهن له سهردهمی مندالیدا...

ئیمه له گوندیکی بچووکى دووره شار ژيانمان بهسه دهبرد،
تا بلایی خوښ و دلگیر بوو، خانوه کانی له خشت و دار
دروست کرابوون. پر له کانی و دهغل و دان بوو، پرووباریکی
گهوره به لای ماله که مان دا رت دهبوو، هیندهی تر دیمه نه که ر
رازاندبووه وه.

من له گه ل دایک و باوکم له خانویکی بچووک ده ژیان، به لام
له وه تهی فامم کردوه همیشه گویم له شه ر و دمه بوله یان
بووه، زور حه زنده کرد ته نیا جاریک به ته بایی بیان بینم، به لام
داخی گرانم بو ساتیکیش نه مبینی، نازانم بو ئه وه نده
دهمه قالیان بوو، دایکم هم موو کاتی به باو کمی ده گوت: تو
هیچت پینا کریت، بیسه براهت مناله کانی له چ ناز و
نیعمه تیک ژیان به سه ر ده بن، هر له زیره کی خو یه تی بو ته
کیخوای گوند، تو نه بی، ئوف، یاخوا گورگ له ناوت به ریت
له گه ل مه رو بز نه کانت.

منیش خوم به دهفتهر و کتیبه کانم خه ریک ده کرد، به لام که شه‌ره که یان تیرتر ده‌بوو، له ترسان زوو کتیبه کانم ده‌خسته نیو ته‌لیسه که و ده‌مشاردنه‌وه، چونکه باو کم زور رقی له خویندن بوو، هه‌ر که یه کهم سال خویندنگه له گونده که مان کرایه‌وه حه‌زی نه ده‌کرد بخوینم، به لام له رقی منداله براکانی منی بو خویندن نارد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خو‌ی و براکه‌ی ناحه‌زیه‌کی زور له نیوانیاندا هه‌بوو.

له‌و روزه‌وه‌ی من و سنه‌وبه‌ری کچه ئاموزام له نیزیکی رووباره‌که‌ی ماله که مان یاریمان ده‌کرد، بیرمه ئه‌و کاته‌ی هه‌موو منداله‌کانی دئییه که مان سه‌ره‌و دوو قوتومان په‌ت پیوه ده‌خست و ده‌مانخسته بن پیمان و پی‌ی ده‌رویشتین و پیشبرکیمان ده‌کرد، من و سنه‌وبه‌ر ئه‌و یاریه‌مان ده‌کرد، کاتی نوره‌ی ئه‌و هات زور به‌توندی له‌ده‌م رووباره‌که، نیزیکی ده‌بووه‌وه منیش بانگم کرد: مه‌چوره‌ رۆخی رووبار مه‌ترسیداره، سنه‌وبه‌ر با نه‌که‌ویت. ئه‌و به‌گویی نه‌کردم ویستم پاته‌ی بکه‌مه‌وه، له‌گه‌ل دووباره‌کردنه‌وه‌م ئه‌و که‌وته

خواره وه و قیزه ی لی هه لسا، بو لای ئه و رامکرد چونکه شوینه که زور به رزبوو، پییی نه ده گیشتم و نه متوانی ده ری بینم، ئه و ده گریا و هاواری ده کرد، زانیم هیچم پی ناکریت بویه به راکردن به ره و مال ملم نا، به ختی من باو کم به بیل خه ریکی خاوینکردنه وه ی جوگه له بوو و جو مالی ده کرد، هه رکه به په له گه یشته لای، ئه و منی به م شیوه یه بینی زانی شتیک بووه، خوی راست کرده وه گوتی: چی بووه کوره چی قه و ماوه؟

منیش له ترسان هه رچونیک بوو به یه ک دوو وشه تیم گه یاند، باو کم به هه ردوو ده ست له سه ری خویدا.
- ئه ی هاوار فریامان که ون.

کو مه لی پیاو له وی بوون هه موویان به راکردن له گه لمان هاتن، به لام بیسوود بوو، کاتیک بینیمان ده ستیک و کراسه که ی له ده ره وه دیار بوو، به هه ر حال هه موویان هه ولی زوریاندا به زیندووی ده ری بینن، به لام هه وه له که یان بی تاکام بوو، سنه و به ر خنکا و گیانی له ده ست دا. هه ر ئه وه ندم زانی

ئاموژنم و كچه كانى به له خودان و قيژه به دهر كه وتن، به لام نازانم بو باوكم كه وته گيانى من ئه وهندهى ليدام به شق و مسته كو له همموويان و ايانده زانى من وام كردووه و پالم پيوه ناوه بو ناو رووباره كه و من خنكاندوومه. ههريه كه و به جوړى تومه تباريان ده كردم منيش له تاو نازارى گيانم له هوش خوم چووم.

كاتى چاوم كرده وه بينيم له نيو كوخي مائنه كهى باوكم كه وتووم، ئه وهنده تاريك بوو زور به زه حمهت ده و روبه رى خوم ده بينى، سه رم له گيژدا چوو توژيك بيرم كرده وه ئينجا زانيم بو ليرهم گيانم زور نازارى هه بوو، ته كانيكم دايه بهر خوم چوومه لاي ده رگه كه و توژى ده ره وه لم لى ديار بوو، به هه ردوو ده ستم له ده رگه م ده دا و هاوارم ده كرد: ده رگه م لى بكه نه وه من بى تاوانم، باوكه بوچى منتان هيناوه ته ئيره.

ئهم رسته يه م دووباره ده كرده وه، ئينجا پياويكى زه به لاه هاته بهر ئه و كلينهى ده ره وه م تيدا ده بينى گوتى: ده مت داخه كوره،

تا وہك قہ سہر نہ مکوتیووی، سوپاسی خودا بکہ نہیان خستیہ
 ہمان پرووباری ئەو کچہت تی ہاویشتووہ، ہہی سہ گسار۔
 کہ گویم لیوو لہ جینگای خوّم دانیشتم و زور گریام، بو
 حالی خوّم نا بہ لکو سنہو بہرم بیرہاتہوہ و داخم بوّی
 دہ خوارد، چونکہ کچہ مامہ کہم زورم خوٰشدہ ویست، بہم
 جوّہ سیّ روژی تازیہ منیش لہ کوّخہ کہدا بہ تہنیا مامہوہ وہك
 ئازہلّ نان و ئاویان پیدہ دام و ئینجا ہمان پیاوہ کہ یہ کہم روژ
 کہ قسہی لہ گہلّ کردم، دہرگہی لیکردمہوہ و جیی ہیشتم، لہ
 مروژہ بہ دواوہ کہ بہ نیو گوندہ کہمان تیدہ پەریم، لای خہلکی
 ہزار و یہك توک و نزام لیّ دہ کرا، بہ چاویکی سوک
 تہ ماشایان دہ کردم، تہ نانہت دایک و باوکیشم نہیان دہواندم،
 ئەو شوینہی لام خوٰشترین جیگہ دونیا بوو، لیّم بوو بہ
 دوّزہخ۔

دوو مانگ بہ سہر ئەم پرووداوەدا تیپہری روژیک خہریکی
 خویندن وانہ کانم بووم، گویم لیوو باوکم بہ دایکم
 دہ گوت: چہند جارم پیّ گوتی با ئەم کوپہ واز لہم خویندہ

بی مانایه بی بییت، بچیت ئیشیک بکات، بهسه گهوره بووه هیچ نه بییت با له و دییه دهور و بهرمان بی به شوان، یا دروینه بکات. به بیستنی ئەم قسانه فرمیسک له چاوانم ده پرژا وام ده زانی ئەوان به و قسانه ده یانه ویت رۆحم بکیشن، باو کم هاته ژووره وه و دلره قانه دهستی دایه کتیه کانم و هه مووی خسته نیو سۆبای داران، هه رچه ند خۆم به دهسته کانیدا شوپ کردبووه وه ده نووزامه وه و هاوارم ده کرد:

- تخوا باوکه مهی سووتینه، من هه ز ده کهم بخوینم.

به لام بی سوودبوو مسته کۆله یه کیشی لیدام گرماندی:

- له به یانی زووتر نییه ده بییت له م ماله بچیته ده ره وه کاریک بکهیت ئە گه رنا خۆم ده زانم چیت پی ده کهم.

ئهو رۆژه ئه وه نده گریام نانی ئیواره شم بو نه خورا، دهستم دایه نوینه کانم و بردم له سه ر بان خه وتم، زۆر خه وی ناخۆشم بینی جار نا جاری راده چلکیم له سه ر بان خه و بردمیه وه، چونکه زۆر نزیک بووم له لیواری رۆخی بانه که، بویه شه و که خه وم گه رم ببو خۆم هه لگپرو وه رگپر کردبوو، به هویه وه

له سهر بان كه و تمه خواره وه و له هوش كه و تم و ناگام له خوّم
نه ما.

به يانی كه هه لّسام خه لّكێكى زۆرم بينى به سهر سه رمه وه
وه ستابوون، هه ريه كه و قسه يه كيان ده كرد، به لّام هينده و پرېبوم
هه چيان لى تينه ده گه يشتم. يه كى و ستى هه لّمگریت
نه مه يشت گوتم: حالم باشه.

بينيم داىكم و باوكم له ناو خه لّكه كه به هه لّداوان به ده ر
كه و تن، كه باوكم منى بينى هه چم لى نه هاتبوو، توژى سه رم
شكابوو هه مديسانده ستى به ليدانم كرد.

- ئه وه له بهر دوینی وای کردوه تا بۆ کار نه یێرم.

منیش نرکه یه کم کرد و گوتم باوه گيان ئه مه... قسه كه پى بریم
و هاواری کرد: له بهر چاووم ونبه هه ی سه ر زل، گه رنا به م
ده ستانه م ده تخنکینم، چاوی لیکه ن، دیوتانه مندالی ئه و زه مانه
له بهر دوو قسه ی باوکی بریاری خو کوشتن بدات.

له گه ل ئه و قسانه ی زیاتر به سه روگیکی ده کیشام، تا پیاویکی
خیرخواز منى له چنگی ئه و رزگار کرد،

منیش هەر ئەمەم پیکرا بە راکردن لە ماله کهم دور که وتمه وه، به لێ بهم شیوه یه ماله کهمم جی هیشت، له ریگه دا ئە وهنده ماندوو هیلاک بووم، خوشم نازانم به پپی په تی و زگی برسی چۆن چۆنی گه یشتمه ئەم شاره.

باران چاوی به فرمیسک ته ربوو و دلنه وایی کردم و گوتی:

- گوئ مه ده ری ده وهن گیان، خۆزگه من بو ته نها جاری دایک و باو کم بینبویه، ئینجا گیانیشم ده رچوو بویه قهیدی نه بوو. (قسه کهیم پی بری)

- وامه لێ کاکی خۆم ده زانی ئەوان چیان به سه ره هینام، بو ته نها جاری دهستی سۆز و خوشه ویستیان به سه ردا نه هیناوم، تا ههست به بوونیان بکه م، هەر له بهر بی که سی ئەوان بوو که وتمه به ندیخانه.

قسه کانی خۆم پی ته واو نه کرا و فرمیسک ریگه ی پی گرتم. - باشه بو زیانیکی رابردوو ئە وهنده خۆت ئازار مه ده، ده چم په رداغیک ئاوت بو ده هینم.

بۆ پوژى دواتر باران چوو بۆسەر کارکهی منیش کاروباری
 ناومالہ کہم راپہراند و ہموو مالہ کہم کوکرده و خاوينم
 کردہوہ و نانی نیوہرۆم ئامادہ کرد، کاتیک بارن گہراییہوہ
 سہری سوورما و گوتی: تو زۆر کہسیکی لەش سووک و
 بەدەست و بردی چون تونیت ئەم ہموو کارہبکہیت من وام
 مەزندە کرد، بە ھۆی نہخەوتنی دوینی شەوہ وە تا ئیستاش
 لەھەر لە سەر جیگہ کہت و لە خەودابیت. بەلام دیارہ من داوم
 بە دواى ھاورییہ کی زیتەل و ئیشکەر بووہ خوشحالم بەمہ.
 دوانی خواردنی نان و چا، باران گوتی: زۆر بەپەرۆشم بۆ
 چیرۆکی ژیانى تو، ئیستا کاتی ئەوہیہ دەست پیکہینەوہ و
 دلی خۆتم بە تەواوی بۆ بەتال کہ.

ناسيني سروشت...

هه ركه گه يشمه بهر قه متهري شار، ئه و كاته بو من گه لى ناخوش و پر به تازار بوو، بير بكه وه ده بى بو مىر دمندا لىكى پازده سالان چهنده زه حمهت بو ويىت تازه بو يه كه م جارم بوو ئه م شاره بيىنم، نه ك هه ر ئه مه به لكو له دىيه كه ي خو مان زياتر هيچ شو ينىكى ترم نه بينى بوو. ئايه ده بى سوودى ئيمه ي مرو ف چى بىت، گه ر خودى خو مان به چا كى بوون ياد نه نين، يانى هه ر ئيسك و گو شت بين و ته وا و اتا مرو ف بوون ئه ي هه ست و سو ز و به زه يى گه ر نه مان بوو، چ جيا وازيه كمان هه يه له گه ل ئازه لان.

نازانم ئه و ده مه ي كه له كو چه و كو لانه كان ده سو ورامه وه چا وه رپى له تىك نام ده كرد، يه كىك فره بىدايه و منيش هه لىگرمه وه، يان ئه و شته بو گه ن و و تىكچوانه ي دوكانداره كان ده يانرشته نيو زه باله و ده مخواردن.

نازانم ئه و پيره پياوه چى بوو لىم بوو به خدرى زينده، كاتى منى بينى له بن سووچىكى كو لانىك دانىشتبووم سه يرى ئه و

مندالانہم دہ کرد کہ یاریان دہ کرد، چاوه پئی ئه وه بوون دونیا
تاریک بیٹ و به ره و لانه کانیان بگه ریئنه وه. ئه و مالانہ ی کہ
هه ر یه که و بونی چیشتی گه رمی لی دہ هات، یا خود بچنه وه
باوه شی دایک و باوکیکیان و هه رنه بیٹ لانه یه کی ویرانیش
بیٹ، ئه وان تییدا ئاسووده ن.

پیره پیاو لیم هاته پیشه وه و دهستی له سهر سهرم دانا:
- چۆنی رۆله.

دهنگم به ته واوی شکابوو، متهم لیه وه نه هات، ئه و
هه رده ی پرسى:

- بو توش یاری ناکه ی؟

من ته نیا سهیری چاوه کانیم ده کرد، بو من زور قورسه، که
هیچم نییه بو گوتن و نازانم چیی پی بلیم.

- هزت لی نییه، یان وا ده زانی که یاریکردن شتیکی بی
مانایه، ده زانم له چاوه کانت دیاره تو کورپکی زیره کیت،
ناته وی خوت به شتی پرو پوچ خه ریک بکه یت وانیه؟

له برسان هه رچه نند كردم نه متوانی وه لامی پرسیاره كانی
 بدهمه وه، ته نیا چاوه كانم له سه ر چاوی هه لئه گرت و ورد
 ده مروانی، تو زیک بیده نگ مایه وه و درهنگی نه كرد.

- تو ده زانی قسه بکهیت؟ یانی گویت له من نییه؟

منیش له گه ل قسه كانی دهستم به گریان كرد، بر وابهكه ئیستاش
 دهنگی گریانی خووم له بن گو یچكه م ده زرينگيته وه، بویه
 ئیستاش له گه ل دابیت هیچ كات حه ز ناکه م گویم له گریانی
 خووم بیت.

ناچار بووم جله ویی خووم له ده ستدا و دامه پر مه ی گریان، پیره
 پیاو سه ری منی خسته باوه شی خووی و بو دل نه وایم
 ده یگوت:

- نا مه گریی رۆ له خه فته مه خو، لیت تیگه یشتگم ده زانم له
 چاوه كانت ئازار و بیکه سیت ده بینم. هه رکه ئه مه ی گوت من
 سه رم هه ر له باوه شی ئه و دابوو، دهنگی گریانم به رزتر ده بوو،
 خووشم نه مده زانی نه دلّم به خووم ده سو تیت و نه له خووشیان
 ده گرییم، چونکه هه رگیز ئاوا خووم نه بینییوو که سه رم له

باوہشی ہیچ مروؓئیکی بیٹ و نازم بکیشٹ، تہانہت کہسیک
کہ لہ تہمنی باوکم بیٹ و سوژی بوؓ من ئہو کہلینہی ناخمی
پر دہ کرہوہ کہ وام ہاتہ بہرچا و کہ ئہمہ بہراستی باوکم بیٹ،
بوہ بوہ لہ دلہوہ قاقا پی دہ کہنیم۔

ئہو دہستی گرم و بہرہو مالی خوؓی بردم، نازانم ئہو کاتہی
دہستم لہ نیو دہستی دابوو، بلیم ہہستم بہچی دہ کرد، وام
دہزانی تہنہا من لہم جیہانہدا گوزہردہ کہم، خواہنی ہہموو
شتیکم۔ بہلام گہر بیریشی لی بکہیتہوہ، ئہوہ بوؓ من گہلیک
لہمہ گہورہ تر بوو، کہ من چاوہریم کرد بیٹ، رہنگہ مروؓفہ کان
وا بزائن تہنہا شتی ماددی و مولک و مال بوؓ مروؓف سوودی
ہہیہ و چیژیان پا دہبہ خشیت و تامہ زرؤی بن، نہ خیر وانییہ
بہلکو مروؓئیکی شہقوی و سہرناس و دہروونناس، سوودی
ٹایدیالیستیہ کہی لہ ماتریالہ کہی بوؓ من زور گونجاوتر بوو،
لہو کاتہدا من زوتر پیویستم بہ ئاسوودہی دہروونی پتر بوو،
نہوؓ تہنیا لہ پاراستنی سہرما و گہرما و وہرگ پر بوون۔

گه يشته يه بهردهم ماله که ی خانووه که ی پیکهاتبوو له
 حه وشه يه کی بچووک، له ویشه وه چهنده ژووریک
 به سه ریه کیان دهروانی، ئیمه به یه که وه چووینه ژووره وه، ئای
 چ دیمه نیکی جوانم بینی، پیره ژنیک دانیشتبوو له گهل کوریک
 که هاوزه ی خوّم بوو، کوره که جانتای قوتابخانه ی لابوو،
 کتیبه کانی به ژووره که دا پهرش و بلاو کردبووه وه، دیار بوو
 وینه ی نیو کتیبه که ی نیشانی پیره ژنه که ده دا، ههر له خوّم وه
 دلّم زور پیاو خوشبوو، ئه وان له گهل چوونه ژووره وه ی ئیمه،
 سه ریان هه لبری و سه رریان کردین، پیره پیاو هاته دوان
 گوتی:

- کوره که م ئه وا برایه کم بو هیناویت تا چیترا پیم نه لئی من
 ته نیام و بی تاقت ده بم، ده ی جاریک کتیبه کانت کوکوره وه.
 کوره زور سه رسام بوو، له گهل پیره ژنه که به یه ک ده نگ
 گوتیان

- ئه مه کییه !؟

پیره میرده که له سه رخو و به خهنده وه وه لامیدانه وه.

- جاری بووہستن پہلہ مه کهن، پی بلین به خیر بیت، دواتر
تیتان ده گه یینم.

ئینجا به خیر هاتنیان کردم و وستم وه لامیان بده مه وه، که چی
پیره پیاو دلّی پیم سووتا زووتر بارودوخه که ی خه ملاند و
گوتی:

- به لام نه و نازانیت قسه بکات، واتا رهنگه له جگماکه وه لال
بیت، هیناومه بیی به کورمان و له گه ل ئیمه بژییت، تا
که سیکی لی په یداده بیت و سوراعی ده کات. پاشان ئیوه
گوتی: ئیوه پاتان چیه؟

هر که نه مه ی گوت کوره هاته لام و باوه شی پیدا کردم:
- تخوا باپیره به راست ده لیی نه مه ده بیته برای من.
باپیره پرووی تیکردم:

- تو پات چونه هز ده که یت له گه لمان بژییت؟
که گه یم لیبوو پر به دلّ هزم ده کرد وه لامی بده مه وه، به لام
له بهر نه وه ی هیچ قسه م نه کردبوو و ا تیگه یشتبون لالم بویه
نه متوانی هیچ بلیم سه ریکم بو له قاند.

ئینجا پیره ژنه که له گه‌ل پیره پیاو ههنډیک قسه‌یان کرد داپیره
لیم هاته پیشه‌وه و سه‌ری ماچ کردم.

- کوره‌که‌م بو له‌مه‌و دوا توش ده‌بیت به کوری ئەم ماله و هیچ
جیاوازیه‌کت له‌گه‌ل سروشت نییه، باشه پږۆله.

ئه‌وه‌نده به ده‌نگی به‌رز قسه‌یان ده‌کرد، له ناخه‌وه پیکه‌نینم
ده‌هات به‌لام له‌به‌ر بی به‌خت و نه‌گه‌تی خو‌م نه‌م ده‌توانی
ده‌ریبم.

به‌م جو‌ره که‌وتمه ئەم ماله، به‌لام هه‌ر به‌کو‌ریکی لال و
نه‌قوستان لیم تیگه‌یشتبوون، زور بو‌م زه‌حمه‌ت بوو، ههنډی
جار حه‌زم ده‌کرد پږ به‌ده‌م هاوار بکه‌م و بقیرینم بلیم منیش
زمانیکم هه‌یه، ده‌توانم قسه‌ بکه‌م، به‌لام که‌ بیرم ده‌کرده‌وه
ده‌مگوت نا با لیم تو‌ره نه‌بن و له‌ مال ده‌رمکه‌نه ده‌ره‌وه ئەو
کات منی بیچاره‌ روو له‌ کو‌ی بکه‌م. بو‌یه زوو پاشگه‌ز
ده‌بوومه‌وه، تا راده‌یه‌کی باش جیگه‌ی خو‌م له‌ناو دل‌یان
کردبووه‌وه.

به یانیان سروشت ده چوو بو قوتابخانه من به تهنیا له گه‌ل نه نه
 ده مامه وه، پاش نیوه رووش له گه‌ل سروشت ده چووم بو ماله
 ده و له مه ندیک که ئه و له وی کاری ده کرد و منیشی له گه‌ل
 خوئی ده برد.

تیمه وه ک دوو برا سهیری یه کترمان ده کرد، خوشه و سته کی
 پته و له نیوانماندا هه بوو، به لام ره فتار و کرده وه کانی زور
 له گه‌ل من جیاواز بوو.

ئه و ماله ی کارمان بو ده کردن ژن و پیاویک بوون مندالیان زور
 بوو، بهه موویان چوو بوونه سهر ریخی خویمان، ئه وانیش
 ماموستا بوون ده چوونه ده ره وه، من و سروشت به تهنیا له مال
 ده ماینه وه له گه‌ل مام سه فهری باغه وان که هه میشه سه ری
 ده برده نیو گوله کان و ریکی ده خستن هیچ کات قسه ی
 نه ده کرد، گهر سلومان لی کرد بایه ئه وه به ده گمن وه لامی
 ده داینه وه، ههر گیز نه ده هاته ژووره وه ههر له نیو باغه که ش
 ده خهوت، و ابزانم ژنه که پیی گوتبوو نه چیته ژووره وه، چونکه
 هه میشه جله کانی پیس و تو زاوی بوون.

پوژيک له گه‌ل پاک‌کردنه‌وهی مال گۆزه‌یه کی شووشه‌م له ده‌ست که‌وته خواره‌وه و شکا، سروشت زور په شوکاو توژیک له دیار گۆزه که راما و ئینجا به‌په‌له چووه نیو باغ منیش به‌دوایدا چووم وامزانی بو خا‌که‌ناس ده‌چی تا ورده شووشه شکاوه‌کان کوبکاته‌وه که‌چی بینیم چووه لای مام سه‌فهری باغه‌وان نه‌وه که هم‌وو کات‌ی له‌سه‌ر زه‌ویه که راکشابوو پیل‌اوه‌کانی له لای خو‌ی دانابوون. سروشت پیل‌اوی نه‌وی له‌پیکرد و چووه نیو گو‌مه قوراویک و ئینجا چووه ژووره‌وه لای گۆزه‌که‌وه گه‌رایه‌وه.

منیش به دیار‌یه‌وه چه‌په‌سابووم دوا‌یی بو‌م ده‌رکه‌وت ده‌یه‌وی بوختان به پیره‌میردی داماو بکات، منیش لئی چوومه پیشه‌وه و شانیم راته‌کاند، وستم قسه بکه‌م، باش بوو به زور دانم به خو‌مدا گرت، به‌هه‌ر حال تیمگه‌یانند له گه‌ل نه‌وه دانیم بیخه‌ینه ملی نه‌وه باغه‌وانه بی‌گونه‌هه، به‌لام هه‌ر چو‌نیک بوو به‌یه‌که‌وه به‌ده‌مه بو‌له‌ی نه‌وه و ده‌ست و ئاماژی من گه‌راینه‌وه مال‌ه‌وه. نه‌وه روژه بو‌من زور ناخوش بوو، هه‌رگیز خو‌م وانه‌بینی

بوو، لاشه م ئه وهنده قورسه ته نانهت ناتوانم خو م به پيوه راگرم. ئه مه تاوانیکی زور گه وره یه هه رگیز له بیری ناکه م، هه یچ کات من هه زم له زو لم و درو کردن نه بووه، بویه نازانم چو ن ئه و روژم به سه ر بر د و شه و خه و به چاوانم نه ده هات هه ر بیرم له و به زمه ی سه روشت ده کرده وه، ئه و رووداوه وه ک سینه مایه ک له به ر چاوم دووباره ده بووه وه، هه ردوو کمان به تاوانبار ده زانم، چون ئه وه من بووم گو زکه م شکاند و بیده نگ بووم و سه روشتیش خسته ی ملی که سیکی تر، که واته ئیمه له م تاوانه ها و به شین.

به یانی که له خه و هه لسام سه روشت وه ک روژان چو بوو بو قوتابخانه، من هه ر له مال مامه وه نه مده زانی خو م به چیه وه خه ریک بکه م، ئه م سه ر و ئه و سه رم ده کرد به په له بووم پاش نیوه رو بیه وه تا کو به چین بزاین له کو شکدا چی رو ویداوه. هه ندی کات به خو م ده گوت به چم بزانی مام سه فه ریان ده ر کرده یان نا، به لام زوو پاشگه ز ده بوومه وه چونکه بریاریکی هه له بوو، دوایی ده یانزانی ئیمه ئه و پیلانه مان

دارشتووه، من لهم خه يالانه دابووم له پر دوو تۆتۆمبيلي
 پۆليس له گه لّ خاوون ماله كه هاتن كه چاوم پيكه وتن، زۆر
 په شوكام و ههنگاويك كشامه دواوه، بېرم كرده وه خودايه ده بي
 ئەم گۆزه يه چي بيت ئەم كيشه گه وري نابيته وه، ئەوان ليم
 هاتنه پيشه وه، خاوون مال دەستىكى بۆمن ره وانه كرد:

- بېگرن گه ورم خۆيه تى ئەمه كورپه كه يه.

كه گويم لهمه بوو له ترسان پر به دەم هاوارم كرد:

- نا درۆ ناكه م من وام كرد، به لام ئەمه ناهيني له سه ر يه ك گۆزه
 شكاندن بين و بمگرن.

كه خاوون مال گوئي له دەنگم بوو گوتى:

- ئەي خوايه گيان خۆ ئەمه لال بوو، بېگرن به ئەنقه ست واى

له خۆى كردبوو، بېگومانيشم هه ر ئەو كوشتويه تى.

كه گويبستى وشه ي كوشتن بووم، له ترسان له هۆش خۆم

چووم.

كاتى خه به رم بووه وه له نه خۆشخانه وه ك زيندانويه كى

ده سته سه ر بووم، پاش سى رۆژ بۆم ده ركه وت له سه ر چى

گیراوم، کاتے سروشت پینلاوی مام سہ فہری لہ پے کردبوو ئہو
 نہ خہ وتبوو، بہ لکو ئہو مردبوو، یان وردتر بلیم کوزرابوو،
 یا خود لہ سہر دار کہ وتبوو، من ہیچیان نازانم دواے ئیمہ، یان
 بہر لہ ئیمہ چی بہ سہر مام سہ فہر ہاتبوو، تہ نیا ئہوہ دہ زانم کہ
 ئیمہ لہ رۆح دہر چوونی ئہو بی ئاگا بووین، دواے رۆیشتنی
 ئیمہ و گہرانہ وہی خاوەن مآل خہ بہری پۆلیس دہدات و پاش
 ئہوہی کہ مآلہ کہ یان پشکنی و سیناریۆ فشہ کہی سروشت و
 وہ قسہ ہاتنی من، کہ پیشتر خۆم بہ لآل و نہ قوستان لہ قہ لہم
 دابوو، تہ واو لیم دلنیا ببوون کہ من یان دہستم لہ کوشتیدا
 ہہیہ، یان ئہوہ تہ بہر ژہوہ نندیہ کم لہ نہمانی مام سہ فہردا ہہیہ،
 بۆیہ بہ دلی خۆیان منی بہ دہبہ ختیان بہ تاوانی کوشتنی مام
 سہ فہر بۆ ماوہ بیست سآل بہ زیندانی سزادا، بہ لام
 خۆشہ ختانہ دواے دہ سآل بہر لیبوردنی گشتی کہ وتم و
 ئازاد کرام، گہرنا دہبواہیہ بہ بی تاوانی دہ سآلی دیکہش لہ
 کونجی زیندان بہ سہر بہرم.

به لّام ئه وهی لام سه یربوو بوچی سروشتیان نه گرت و نازانم
 هی ئه وه بوو که من هموو شتیکم خسته ملی خوّم و یان ئه و
 له دهره وه شتیکی تری گوتووه، ئه وه یان نازانم چونکه نه ک
 ههر ئه مه بگره ده سالی زیندانییم ته واو کرد، ئه و بوّ ته نها
 جاریک نه هاته سهردانم، به لّام من ئه وه ندهی بیری ئه وانم
 ده کرد و شه وانه به یادی ئه وان سه رم ده نایه سه ر سه رین
 ئه وه ندهی بیری دایک و باو کم نه ده کرد.

- باران ده بیّت به دوایاندا بگه رپم بیان دۆزمه وه، گه ر پیره ژن و
 پیره پیاویش مردبن خوّ سروشت ماوه.

- باشه به قوربان با توّ ته واو بییه وه سه رخوّت، په یمانت
 پیده ده م، ئه و شاره هموو به یه که وه ده گه رپین، به لّام خوّ ئه و
 کوره بووه هوّی گیرانی توّ، ده بیّت توّ له ی بیبکه ی نه وه.

(زوو دهستی کم خسته سه ر ده می نه مه یشت ئه لفازی
 له ده مه وه ده رچیت)

- ئه م قسه یه مه که ئه ویش له خوّ شه ویستی من بوو وایکرد.

گه‌یشتن به کار و مانه‌وه‌م له‌گه‌ل باران...

ئیدی نازانم باسی چیت بو بکه‌م له‌هه‌موو شتی بیزارم،
 ته‌نانه‌ت له‌بوونی خو‌شم، چونکه ناتوانم به‌ره‌وانی قسه‌ی
 دل‌م بینمه‌ سه‌ر زارم، هه‌رچی بل‌یم وه‌ک نه‌خشه‌ی سه‌ر به‌فر
 وایه، گه‌ر بل‌یم هه‌زم له‌ژیان نییه‌ درو‌ ده‌که‌م، چونکه‌ ره‌و‌ج
 زور شیرینه‌ گه‌ر بش‌ل‌یم هه‌زم له‌یه‌ ئه‌وه‌ش هه‌م درو‌یه‌. واتا
 ده‌بی له‌کوئی وه‌ده‌ست پی‌ بکه‌م، هه‌تا دی‌ ره‌ژه‌کانی ژیانم
 ناخو‌شتر ده‌بن. هه‌ست ده‌که‌م ژیانم به‌ره‌و گوم بوون ده‌چی،
 بی ئومیدی له‌نیو چاوانم به‌دی ده‌که‌م، بو‌یه‌ ته‌نانه‌ت چوونه
 پیش ئاوینه‌شم له‌ره‌ووخسارم قه‌ده‌غه‌ کردوه، کاتی‌ یه‌کیک
 ده‌بینم پر به‌ده‌م پی‌ده‌که‌نی، هه‌ز ده‌که‌م به‌جمه‌ لای و ل‌یی
 به‌پرسم ئایه‌ چ شتی‌ک هه‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ دل‌ی مرؤف خو‌ش بکات و
 ئازاره‌کانی به‌به‌بته‌وه‌ و خو‌شی پی‌ به‌خشی‌ت، من پی‌م وایه
 له‌گه‌ل بوونی من هه‌م وه‌ک وه‌رداشی بوونم له‌دایک بووه.

ئ‌یستا هه‌زده‌که‌م رام بگورم گه‌ر بتوانم ژیانیکی نو‌ی بو‌خوم
 دروست بکه‌م، بو‌یه‌ ناتوانم باسی ژیان‌ی زیندانیم بو‌ت بکه‌م،

چونکه که ناوی دینم ئەوێ له ناو خۆیدا ئازاریکی قورسه و
واتا خۆت دهتوانی چۆنت دهوی ئاوا له میشکی خۆتدا وینای
بکهیت.

- دهی وا کاترمی چواری شهوه با بخهوین تو بهیانی دهچیته
سهر کار با دوا نه کهویت.

-ئیتتر بهسه ببووهره زۆر ئازارم دایت.

مانگیک بهسهه ئەم پرۆژهدا تیپههری من و باران وهک دوو برا
ژیانیکی زۆر خۆشمان دروست کردبوو، گهر بهیه کهوه
هۆشمه ندانه ههنگاو بنین، ئەوه خۆمان دهتوانین نهخشهه
ژیانی خۆمان بونیاد بنین، ئەوه بیگومان به هههگیز له پهراویز
و پهراگهندهی ئازارهکانی ژیان گوم نابین، ههه بۆیه شه من
پیم وایه مروفه کان تا رادهیهک چاره نووس بۆخویان داده پرژن.
له کارگه کهدا دامه زرام باران دههگه وان بوو، منیش ئیشی پاک
کردنه وهم ده کرد، جار جارهش کاره کهمان جیده هیشته له لای
یه کتر کاتمان بهسهه دهبرد، به لام پرۆژ هه بوو له بهر زۆری
خه لک یه کترمان نه ده بینی تا ده چووینه وه ژووهره کهی خۆمان،

ہہرگیز لہ کارہ کانمدا کہم تہرخہمیم نہدہ کرد، چونکہ ژیانہ
 بیکاری زور سہخت و گرانہ، ہہموو کاتیش بہ خہیالی
 تہوہبووم پورژیک سروشت بیینمہوہ، نازانم بو زورم
 خوشدہویست وام دہزانی بہشیکی جہستم ون بووہ.

جاریک پاش تہوہی ئیشہ کانم تہواو کرد زور ماندوو و
 ہیلاک بووم، دہستم دایہ سہتل و فلچہ کہ بہمہ شوینی
 خوی، سہیرم کرد پارچہ کاغہزیک لہ و شوینہ داندرابوو
 دہستم بو برد خویندمہوہ لہسہری نوسرابوو (دہون گیان برو
 لای دہرگہی حہوشہ کہ لہ دہستہ راست لہ ژیر دار
 سنہوبہرہ کہ شتیکم بوت داناوہ، لہبہر تہوہی زور بہنرخہ
 لہ لام نہمتوانی لہ جیگیاہ کی تر دایینیم، تکا دہ کہم پشت
 گوئی مہخہ) زور سہرسام بووم، ماندوو بوونم، لہ بیر
 چووہوہ، پالتوکہم لہبہر کرد و کہوتمہ شوینی دیاری کراو
 ہہر بیرم دہ کردہووہ، دہبیت باران چی بو دانابم تہی بو بہ
 خوی پی نہ داوم.

که گه یشتمه شوینکه‌ی ئەو له ویش له هه‌مان شوین نه‌بوو، ئینجا گۆتم دیاره دیارییه‌کی زۆر گرنگی بۆ کپیووم خۆی چه‌زی نه‌کردوو ه‌راسته‌و‌خۆ پیم‌بدات، به‌م خه‌یالانه‌تۆزی ک‌ه‌ف و ک‌وول‌ی د‌لم د‌امرک‌ایه‌وه، چ‌ووم ب‌ۆ ل‌ای د‌ار س‌نه‌وب‌ه‌ره‌که‌ ب‌ینیم زه‌لف‌یک‌ی ن‌امه‌ له‌و‌ی د‌انه‌ند‌راب‌وو، به‌لام له‌ ت‌نیا ق‌ووت‌و‌یک‌ی س‌ه‌ر داخ‌راب‌وو، به‌رد‌یک‌ی له‌س‌ه‌ر‌بوو، به‌رده‌که‌م ل‌اب‌رد و ه‌ه‌لم گ‌رت، ده‌ستم ده‌له‌رزی سه‌یری پ‌است و چه‌پی خ‌ۆم‌م کرد، ن‌ازانم ب‌ۆ د‌لم زۆر ل‌یی ده‌ترسا ب‌ۆیه‌ نه‌متوانی له‌و‌ی ب‌یکه‌مه‌وه، ب‌ردم له‌ بن د‌اریکی دوورتر دان‌یشتم و سه‌ری ق‌وتوه‌که‌م ک‌رده‌وه زه‌لفه‌که‌ی ن‌امه‌یه‌کی ت‌یدا‌بوو ش‌کاندم کاخه‌زیک‌ی نووس‌راوی ت‌یدا‌بوو ده‌ستم به‌ خ‌ویندنه‌وه‌ی کرد.

نامه‌ی دۆزینه‌وه‌ی سروشت...

بۆ برای خوشه‌ویستم ده‌وه‌ن گیان دوا‌ی سلاو ریزیکی زۆری
 بی پایانم، ئەم نووسراوهم بۆ نووسیووی زۆر ده‌می‌که
 ده‌مه‌وئیت پیت بده‌م به‌لام ئەوه‌نده شه‌رمه‌زارم ته‌نانه‌ت پرووم
 نه‌ده‌هات بیتبینم و ته‌نانه‌ت پئویست ناکات منیشت
 بکه‌وئته‌وه‌ یاد، هه‌رچه‌ند بیگومانم له‌وه‌ی تو منت قه‌ت له‌ بیر
 ناچیت چونکه‌ بووم به‌ دهرده‌ سه‌ریه‌کی زۆر و زۆر هه‌له‌م
 به‌رامبه‌رت ئەه‌نجامدا، من بوومه‌ هۆی له‌ ناوچوونی ته‌واوی
 ژیانته‌، هه‌رچه‌ند ده‌زانم خو‌ت له‌ ژیانته‌ خو‌ت زۆر بانه‌وا
 بووئیت، به‌لام من هینده‌ی تر ته‌فروتونام کردیت، له‌ بری
 ئەوه‌ی به‌لینم پیت دابوو، که وه‌ک برا بزین و هه‌رگیز له‌ یادت
 نه‌که‌م، به‌لام ئەفسوس من زوو به‌لینه‌که‌م شکاند و ژیانتم
 شیواند، هه‌زیشم نه‌ده‌کرد به‌هیچ جو‌ریک سو‌راغی منت
 ده‌ست که‌وئیت، به‌لام ئەمانه‌م بۆیه‌ بو‌ت نووسی تا بزانی
 چه‌ند په‌شیمانم، بۆ ئەوه‌ی نابم به‌خشیت.

گەر له‌م ژيانه‌ش نه‌بێ ئه‌وه بۆ دونیای داها‌توو که چاوه‌ڕێمان ده‌کات، بروام پێبکه ئێستاش هه‌ر خۆشم ده‌وێت، له‌ یادت ناکه‌م کاتیک ده‌تبینم به‌ره‌و کاره‌که‌ت ده‌پۆی چه‌ز ده‌که‌م وه‌ک پۆژانی رابردوو له‌ باوه‌شت بگرم. هه‌ر جاره‌ی ده‌تبینم له‌ می‌شکی مندا‌خانه‌یه‌ک دا‌گیرده‌که‌یت و ده‌بیت به‌ فیلمی‌کی یاده‌وه‌ریم و پۆژانه‌ شری‌تی‌که‌ و هه‌میشه‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌. هه‌موو ئه‌و کاتانه‌ی ده‌تبینم ده‌مه‌وێت له‌ باوه‌شت بگرم، به‌لام چه‌ز ناکه‌م تۆ بمبینیت چونکه‌ ئێمه‌ دوو برای زۆر جیا‌وا‌زین، ئه‌وه‌ش خه‌تای من بوو، بێگومانم گه‌ر به‌روه‌پرووشم بێت نامناسیته‌وه‌.

بۆیه‌ تکات لێده‌که‌م وه‌لامم بده‌وه‌وه‌ و له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زێک له‌ هه‌مان شوینی ئه‌مه‌ داینی و جی‌به‌پێله‌ و من له‌ کاتیکێ گونجاو هه‌لی ده‌گرم، تکا‌ده‌که‌م بێئومێدم مه‌که‌، گه‌ر ده‌ته‌وێت دل‌م له‌ زیندانی وێژدانم ئازاد بکه‌یت، به‌هیچ جو‌ری‌ک دوام مه‌که‌وه‌ و له‌ کاتی بردنه‌وه‌ی نامه‌کانم چاودێریم

مہ کہ، گہرنا بۆ ھہمیشہ نہ من و نہ نامہی دیکھت بہدہست
دہ گات.

برات سروشت

کہ لہ خویندنهوہی نامہ کہ تہواو بووم، ھہستم بہ تہر بوونی
کاغہزہ کہ کرد، فرمیسک لہ چاوانم بہ ریچکہ دہاتنہ خوارہوہ
ئہوہندہ گریام لہ خوشی ئہوہی کہ زانیم ئیتر سروشت لہ
ژاندا ماوہ، لہ پرویکیشہوہ بۆ ئہو دلہ مہربانہی ئہو دہ گریام
کہ لہ بہرامبہرم ھہست شہرمہزاری دہ کات و نایہوئیت
بمبیینت و چاوی بہ چاوم بکہوئیت، کہ چی ئہو نازانی من
ھہموو ھیوائیکم تہنیا دۆزینہوہی ئہو بوو.

ھہر ئہو کاتہ برپارمدا بچمہوہ مالہوہ جوانترین نامہی بۆ
بنووسم ھہرچہند ھہزم نہدہ کرد لہ ھہوشہ کہ دوور
بکہومہوہ، ھہستم دہ کرد چاوہ کانی لہ ھہموو شوئینی
بہ جیماوہ و سہیرم دہ کات بۆیہ تۆزی بہ دہوری خوئدا گہ پام
ئینجا گہ رامہوہ مالہوہ.

کاتی گه پرامه وه باران خه وتبوو خواردنی کپری بوو،
له ویدا اینابوو، چونکه چیشتی دروست نه کردبوو زانیم که ئه و
نه خوش که وتوو، چونکه تا بلیی کورپکی ماندوو زه حمهت
کیش بوو.

کاغه زیکم هینا هه تا بروام به په نجه کانی خوّم نه ده کرد که
نامه بو سروشتی ئەزیزترین که سم ده نووسیت.

وہ لّامی نامہ کہی سروشت...

سروشت گیان سہرہ تا خوشم نازانم چوں خوشحالی
 خومت بۆ دہرپرّم کہ نامہی تۆم خویندہ وہ، بہ راستی زور
 دلخوشم وا ہست دہ کہم جاریکی تر بۆ تازہ لہ دایک
 دہ بمہ وہ، بہ لّام دلّتہ نگم بہ وہی تۆ منت بینوہ و راستہ و خو
 نہ ہاتیتہ لّام، دیارہ کہ نازانی چہند شیت و شہیدا بینینی تۆم و
 چہندہ بۆت پەرؤشم، چہند بہ دوواتدا گہرام و سؤراغتم لہ
 ہیچ جیگایہک دہست نہ کہوت. حہز ناکہم ئیتر خۆت بہ
 شہرمہ زاری من بزانت تۆ بہ رامبہر بہ من ہیچت نہ کردوہ،
 ہہ تا ئہ گہر کردبیشٹ تۆ بووراوی خۆت دہ زانی من ہہر
 ئیوہم ہہیہ و لہ ئیوہ زیاتر کی شک دہبم، گہر دہ زانی
 شہوانہی زیندان چہند بہ خہیالی ئیوہ نووستوم، من لہ دلّہ وہ
 بۆت دہنووسیم، تکایہ تکایہ خۆت لیم مہ شارہ وہ ئیتر بہرگہی
 دوورت ناگرم، جاریکی تر تکا دہ کہم گہر ئہم نامہیہت بہ
 دہست گہیشٹ چیتہر چاوہرپی نامہی تۆ نیم یہ کسہر و ہرہ لّام
 برّوابکہ تۆم لہ رّوحی خۆم خوشتر دہویت. بیوورہ

بیرکردنه وه کانت همه مووی هه لهن حه ز ده کهم بزانیته گهر
 خوشتم لی ون کهیت، ئه وه هه تا له توانامدا هه یه به دواتدا
 ده گهریم تا کوتایی ته مه نم.....
 به هیوای بینیتم سه لام له داپیره و باپیره بکه.

برات ده وهن

نامه کهم پیچایه وه برده هه مان شوین ههر ئه وه به رده ی ئه وه
 نامه که ی له ژیر داینا بوو خسته مه سه ری ئینجا بریارمدا له
 شوینیکی دوور چاودیری بکه م تا بیناسمه وه، به لام بۆم نه کرا
 خیانه تی لی بکه م، چونکه هه ستم ده کرد له هه موو شوینی
 ده مبینی و ئه وه به دزییه وه چاودیرم ده کات، نه وه ک بیت و
 پیبزانی و نامه کانیش نه هینیت، بۆیه به دلی سارده وه به ره وه
 مال گه رامه وه.

چوومه ژووره وه باران له گه ل ده نگه ده رگه، چه رچه فی له سه ر
 ده م و چاوی لابرده و به ده نگیکی به رز پیکه نی:

- هه‌ی ده‌وه‌نی خو‌ش باوهر چه‌ند زوو تیکه‌وتی ئه‌وه من ته‌نیا
تاقیم کردیه‌وه تازه ده‌گه‌ریتته‌وه مال.

که گویم له‌م قسه‌یه‌ی بارن بوو شیت و هار بووم وره‌م له
ده‌ستدا و قاچه‌کانم شل بو، و که‌وتمه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆ فرمی‌سک له
چاوانم هاته‌ خواره‌وه، به‌ زه‌حمه‌ت دانم به‌ تورپه‌ی خومدا
گرت.

- باران بو‌ وات لیک‌ردم مه‌به‌ستت چی بوو بو‌ ئازارت دام
وه‌لامم بده‌وه.

باران به‌ در‌دو‌نگی‌یه‌وه به‌ره‌و لام هات و گوتی:

- ئه‌وه چیته‌ ده‌وه‌ن گوتم بزایم تا چه‌ند هاو‌رپیه‌کی باشی بو‌م.
له‌گه‌ل ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌ستم به‌ هه‌موو هی‌زم پالم
پیه‌ونا و شیراند‌م:

- له‌به‌ر چاووم ونه‌ پیت وایه‌ گه‌ر سروشت بی‌نمه‌وه تو‌ له‌ یاد
ده‌که‌م ئه‌ی گه‌وج.

- چی ده‌لیی؟ باسی چی ده‌که‌ی، بو‌ به‌و راده‌یه‌ تو‌ره‌بووی؟!
نامه‌که‌م له‌ به‌رکم ده‌ره‌یناو لولم دایه‌ سه‌ر یه‌ک و دراند‌م.

- برؤ تو تازه هاوړپيه تي منت بهم كاغزه بيمانا يه گوړپه وه.
 كاغزه كه ي به سه رو چاويه وه كه وت و به سه رسام ي هه لي
 گرته وه و خه ريكي ليكر د نه وه ي بوو.

- ئه مه چيه ئه ي تازه خو ت نه تنو سي بو ئيس تا مني پي
 تا وان بار ده كه يت.

كه گويم ليوو تو زي هاتمه وه سه ر خو م.

- بو باران تو له گه ل ئه مه ت نه بوو؟

توړه يه كي زورم له روو خساري به دي كرد به ده نكيكي به رز
 هاواري كرد:

- به ملي شكاوم من وه ك گالته يه ك خو م نه خو ش كرد،

گوتم بز انم تو چي ده كه يت كه چي هه ر ليشم نيزيك

نه بوو يته وه بز اني مردوم يا زيندو، ئيس تا ش ناز انم به چي

تو مه تبارم ده كه يت.

كه ئه مه ي گو ت له خو شيان گريه و پي كه نينم ئاو يته ي يه كتر

بوون، رامكرده لاي و له باوه شم گرت.

- تخوا بم به خشه زور به هه له رو يشتم.

- پرؤ دواوہ، ئیدی نامہوئیت بتبینم.
- لیم زویر مہبہ، گہر گویم لیبگری دہزانی ناہق نیم، مالت نہشیوئیت بو جگہ لہ ہہموو رپوژان ئہمپرو لہسہر چی گومانٹ لیکردووم، بو دہبیت تاقیم بکہیتہوہ.
- باران ہہندی خوی ہیناوبرد، بہلام کہسیکی زور دل ساف بوو زوو لہ گہلم ئاشت بووہوہ و ئینجا پیم گوت:
- موژدہ بی ئہوہی من و تو کون بہ کون بہ دوایدا دہگہرین، ئہمپرو ئہو خوی نامہی بو ناردووم.
- باران ہیچ بووغزبکی لہ دلدا نہبوو، ہہر بویشہ بہ گہرمی باوہشی پیدا کردم و پیروزیابی لیکردم منیش کہ ئہوم وا بینسی گوتم:
- بہ راستی تو مروٹیککی گہورہ و بہخشندہی خوژگہ ہہموو دلپک وہ کو تو دلہ دہبوون.
- ئینجا کاغہزہ کہم ہہلگرتہوہ.
- بیگرہ با خوت نووسراوہ کہ بینیت.

به یانی که له خه و هه ستام به ره و دار سنه و به ره که به پری که وتم
کاغهزه که هه ره له وی بوو، زۆر نا ئومید بووم به لام که لئی ورد
بوومه وه دوو دانه به ردی له سه ره بوو، به خوش حالیه وه
هه لمگرت و هی سروشت بوو و داینا بوو خویندمه وه.

نامہ می مہرگی داپیرہ...

دوہن گیان بہ راستی بہ قسہ کانت زور خوشحال بووم، تو
 ہاورپیہ کی بہ خشنده و لیووردهی، زور سوپاست دہ کہم بو
 ئەم وشہ جوانانہت کہ نامہ کہتم خویندہ وہ پر بہ دل نہ فرہتم لہ
 خوم کرد، بو ئەوہی بہ رامبہر بہ تو کردم، سہ بارہت بہ داپیرہ و
 باپیرہش نازانم چون بوٹ باس بکہم، بہ لام دہ بی ہہر بزانیٹ
 نہ نہ گیانم تہ مہ نی درپڑی بو تو جیہیشٹ، باپیرہشم ئیستا
 لای من ژیان ناکات واتہ راستیہ کہی ئەوہیہ کہ من ناگام لی
 نیہ. ہیوا خوازم ژیانیکی باش بگوزہرینیت، داوای ئەوہشم
 لی مہ کہ جاریکیتہر بمبینیتہوہ، چونکہ من شایستہی کہ سیکی
 وہک تو نیم، دہ ترسم دووبارہ بیم و ژیانٹ نالہ بار بکہم،
 چونکہ من بوومہ ہوئی لہ ناوچوونی ژیانی سی لہ ئازیزترین
 کہسم، دلتنہنگ مہ بہ بہ قسہ کانم من تہ نہا راستیت بو
 دہنووسم، ئەری بہ راست پیم بلی تو بو خوٹ لی لال
 کردبووین مہ ترسہ تازہ من لیت دلگیر نام.

سروشت

لهو رۆژهوه ئەم جیگایه بووه ههوارى من و سروشت وهك
 دوو خۆشهویست نامه مان تیدا ده گۆرپه وه، رۆژى نوسیویوی
 خووم به تووه گرتووه، گهر رۆژیک نامت بو نه نووسم
 واده زانم شتیکم ون کردووه كه چى له سه ره تادا بریارمدا بوو
 ته نها یه ك نامت بو بنووسم به لام نه متوانی.

نازانم چۆن و كهى ئەو دههات نامه كهى هه لده گرت و
 یه كى كى تری له شوینی ئەو داده نا و منیش جار جار ه خۆم لى
 زویر ده كرد له بهر ئەوهى خۆى نیشان نه ده دام، یان پروتنر بلیم
 چه زى نه ده كرد من چاره ی ئەو بینم، باران زۆر جار گالته ی
 پیده كردین ده یگوت من و ته مه نی ده زگیرانم ئاوا به م شیوه یه
 نامه مان به نه ینى ده گۆرپه وه، ئیوه چ هاوړپیه كن.

بیرم چوو پیتان بلیم باران ده زگیرانى هه بوو، به لام بو سوید
 سه فه رى كرد بوو، رۆژى تازه هاتبوومه ماله كهى
 ئەنگوستیله یه كى كچانه م بینیه وه. پیم گوت هی كیه؟ كه
 چاوی پینكهوت زۆر دلخۆشبوو، گوتى: ئەمه هی ده زگیرانمه
 ونم كردبوو. زۆر سوپاسى كردم باسى ئەو رۆژانه ی بو

ده كردم كه چهنده به خوشی به سهری بردبوو، ئیستاش
 چاوه رپی ئه وه بوو بگه ریته وه و بیخوازیت، ئیدی زیان وایه
 هه ر مروفیک و ئاوات و ئاره زویکی خوی ههیه، به لام هاتنه
 دی ئه وه یان له دهستی پهروه ریگاره زور جار په روانه ی
 رۆزگار به پیچه وانه ی حه زه کانمان ده سوورپه وه، هه ندی
 کاتیش پی به پی له گه لمان پیاسه ده کات، ئیمه ی به نده ده بی
 به خوراگر و گه شبین بروانینه ئاینده، هه تا ئه گه ر ئه وکه سه
 نابیناش بیت.

بیرمه رۆزی شه ممه بوو وه ک هه موو رۆژان نامه ی سروشتم
 به ده ست گه شت بوی نوسیووم (پاش نیوه رۆ دیمه لات
 ده مه وی له نیزیکه وه بم بینیت، ئیدی ئارام نه ما)
 که ئه ممه م خوینده وه زور دلم خوشبوو، به خوش حالیه وه به ره و
 لای باران رۆیشتم ئه م هه واله خوشه ی پی رابگه یه نم، بینیم
 باران له شوینی خوی نه بوو، پرسیارم له یه کی له کریکاره کان
 کرد گوتی: چۆته نهۆمی خواره وه بۆ لای تو ده هات.

منیش ئۆقره م لیبرا و به په له بووم ئه و هه واله خو شه ی
 پیرابگه یینم، چوو مه خواره وه باران سه ری خو ی بردبو وه نیو
 یه کی له مه کینه کان به دوای شتی ده گه را، پرسیم ئه وه چ
 ده که یت:

- ده وه ن گیان ئه و کریکارانه ده یانگوت تو له گه ل پاک
 کردنه وه ی ئه م مه کینه یه ت، له کارت خستوو ه منیش له بری
 تو هاتم تا چاکی بکه مه وه، به لام ئه نگوستیله که م که وتوته نیو
 ئه م مه کینه هه ر چه ند ده که م نایدۆزمه وه.

- باشه ئه ی دۆزینه وه به لام ده ستت له وی لابه با شتیکت
 به سه ر نیت، که ی مه کینه که مان کوژانده وه ئینجا به ئاسپای به
 دوایدا ده گه ریین.

ئه و به گوئی نه کردم و ئارامی نه بوو، ده ستی برده پیشه وه به
 ده سته که ی تر له بری ئه وه ی ده سکه که بگری دوگمه ی
 پوولیه که ی هینا خواره وه ده ستی که وته بهر مه کینه که و
 هاواری لیه لستا. تا من ناوقه دیم گرت و بو دواوه رامکیشا
 بینیم ده ستی به ته واوی جیا بووه وه و له نیو مه کینه که دا جیما و

دہمودہست ئہو لہ ہوش خوی چوو، منیش بہ ہہموو
 ہیزمہوہ ہاوارم دہکرد۔ کریکارہ کان ہہموویان لہ دہورمان
 کوہوونہوہ بہپہلہ بردمانہ نہخوشخانہ، بہلام کار لہ کار ترزا و
 باران دہستیکی لہ پیناوی مندا لہ دہستدا، بہ راستی روداویکی
 زور ناخوش بوو، زور بوی گریام، چونکہ ئیتر ئہو کہم
 ئہندام بوو، کہ بارانیان بردہ ژووری نہشتہرگری منیش لہبہر
 دہرگہ فرمیسکم بوہہلدہرشت، ئینجا بیرم کہوتہوہ ئہو
 روژہی بارانم ناسی خہونم بینی ئہوہ ئہو خہونہ بوو کہ زور
 لپی دہترسام، بوی بگیڑمہوہ بہلام دواجار خہونہ کہم ہہر ہاتہ
 دی۔

نہشتہرگریہ کہی باران تہواو بوو، ہوشی ہاتہوہ بہلام ئہو
 ہہر دہگریا و دہیگوت تازہ من فہوتام، تہمہن چوں بہم
 شیوہیہ بم بینی، ئہی ئہگہر ئیتر پیم رازی نہبوو، پشتی
 تیکردم من چیبکہم۔

ہہندی کات لہ گہلی دہگریام و دلنہوایشم دہکرد، بہلام
 ئہوہندہ لہ خہمی دہستی خوی نہبوو، ئہوہندہی باسی

ئه‌نگوستیله‌ی ده‌کرد، ئینجا بۆم ده‌رکه‌وت خوشه‌ویستی چهند گه‌وره و پیرۆزه، ته‌نانه‌ت خوشی له‌ پیناودا به‌خت ده‌که‌یت. کرێکاره‌کان هه‌موویان هاتن و سه‌ردانیان کرد چهند شیرینی و چه‌پکه‌ گولیان بۆ هینابوو، به‌لام ئه‌و ئاگای له‌ هیچ کامیان نه‌بوو، شه‌و تا به‌یانی له‌ گه‌لی مامه‌وه، ئه‌و هه‌ر باسی ئه‌و رۆژانه‌ی ده‌کرد که له‌ گه‌ل ته‌مه‌ن به‌رپرسی کردبوو ده‌یگوت: تخوا ده‌وه‌ن گیان ئه‌و ئه‌نگوستیله‌یه‌م بۆ بدۆزه‌وه، ئه‌وه‌ تاکه‌ یادگاری ته‌مه‌ن بوو بۆم جی مابوو، بریارم داوه‌ تا دوا ته‌مه‌نم لام بمینی، نامه‌وی په‌یمان شکین بم.

- به‌لینبی هه‌ر که له‌ نه‌خۆشخانه‌ هاتینه‌ ده‌ره‌وه، به‌ هه‌ر نرخیك بی‌ت بۆت ده‌دۆزمه‌وه.

به‌یانی که‌ خه‌به‌رم بووه‌وه‌ باران خه‌وی لی‌ که‌وتبوو، له‌ ژووره‌که‌یدا بی‌تاقه‌ت بووم، هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ی قاوشه‌که‌ زۆر قه‌ره‌بالخ بوو، پر بوو له‌ نه‌خۆش، دکتۆره‌کان هاتووچۆیان ده‌کرد، دلم زۆر توند بوو، چوومه‌ نهۆمی خواره‌وه‌ له‌ کافیکه‌ کوپێ قاوهم داواکرد، کاتی وستم پاره‌که‌ی بده‌م کابرا گوتی:

- پارہی تو دراوہ.

پیّم سہیربوو!

- کی پارہی داوہ؟

- کورپکی گہنج ہات و پارہ کہیدا.

ئیدی منیش زوری لہ سہری نہ پڑویشتم، بہرہو ژووری باران
ملم نا، کاتی لہ سوچیکہوہ سوورامہوہ، خوّم بہ یہ کیکدا
کیشا پاکہ تیک شیرینی پیبوو، لہ دەستی کہوتہ خواریوہ و
داوای لیبوردم لیگرد، لہ گہلم کوکردهوہ کہ خوّم راست
کردهوہ، کورپکم بینی لہ بہر چاوم غہریب نہبوو، توژی لہ
یہ کتر رامین ئینجا بیرم کہوتہوہ ہمان ئہو کورہ بوو، کاتی
لہ زیندان ئازاد کرام، یہ کہم کہس ئہوم بینی پیّم گوت:

- دەم ناسیتہوہ.

- بہلی من ہہرگیز تو لہ بیر ناکہم.

توژیک وہستا.

- چوں لہ بیر دە کہم کہ چہند مہردانہ و دەست پاکانہ
تابلیتہ کہت دامہوہ.

ويستم جيبييلم، ټه و پارويه م بيرهاته وه كه ټه و ليى كه تبوو.
 - ده زانى ټه و پارويه ي ويستت پيم بده ي ليت كه وتبو و من
 هلم گرته وه.

ده ستم له گرانم نا هه ندي پارهم ده رهينا.
 - ها بيگره حه زنا كه م حه قى هيچ كه سيكم له سه ر بيت.
 ټه ويش زور به خوشحاليه وه پاره كه ي لي وه رگرمه وه.
 - وهرده گرمه وه ليت چونكه له وانه يه روژيک دابي پيوستم پي
 بيت.

سه يري جل و بهرگيم كرد له دلوه گوتم (راست ناكه ي باوهر
 ناكه م تو هه رگيز پيوستت به و بره پارويه بيت) گوتى:
 بيگومان تو ش هاوكارى نه خوشيت، ها ټه و شيرينيه ببه
 بوى.

منيش نه مكرده نامه رد ي وه كو ټه و به لوسى ليم وه رگرت،
 سوپاسم كرد له بهر باران به په له بووم.
 - گهر كاريكت نيه ده بيت له بهر نه خوشه كه برؤم، خوشحال
 بووم به ناسينت ناوم ده وه نه.

چاوه پڙي ٿه وه بووم ناوي خوم پي بلي كه چي گوتي: ماده م
ٿيمه يه كترمان ناسي نيو هيچ گرنگ نيه، ده ي خوات له گه ل
برو با دوا نه كه وويٽ.

كاتي گه پرامه وه لاي باران له خه وه لستابوو، دكتور ي لابوو،
به ياني باشم ليڪردن و چهند پريارم ليڪرد گوتي: بارودوخي
زور باشه، بهم زووانه چاك ده بيٽه وه، له وانه يه به ياني له
نه خوشخانه ده ربچيٽ.

زور دلخوشبووم چونكه ته واو چاك ببوه وه، ناني نيوره ويان
بو هيٺاين ده ستمان به نانخواردن كرد، له پر په رستاريڪ
سهري خوي هيٺا يه ژوره وه و گوتي:

- مام جه وه هر فقه ي له م ژوره يه؟

- مينش نيوه كه ٿه وه نده لام ٿا شنا بوو گوتم:

- به لي.

په رستاره كه كاغه زه كه ي بهروه پرووم پراگرت.

- ها بيگره ٿه مه پشڪنينه كه يه تي.

باران سهری سوړ ماښو سهری کړدم منیش هاتمه وه سهر
خوم.

- بېوره هه له م نه وه هه و نییه.

په رستاره که توره بوو گوتی: په کو نه ونډه ټینه گه یشتون،
ته نانه ت ناوی نه خو شه که شیان نازان.

نه و جیی هیشتین، منیش له خو شیان راچله کیم و به دواي
په رستاره که که وتم.

باران به چه په ساوی بانگی کړدم.

- ده و نه..... ده و نه چی بووه؟ بو کوی ده چی؟

- ئیستا دیمه وه.

له دواي په رستاره که ده رویشتم له خو شیان نه مده زانی
چیکه م، چونکه نه وه نه و که سه بوو، من له ئاسمان به دوايدا
ده گه رام له زه وی دهستم که و نه وه. هر ئه م ناوه بوو من له
دواي ناوی خوم ده منووسی به باوکی خوم له قه له مم ددها، پی
به پی به دوايدا ده رویشتم، په رستاره که یه ک دوو ژووری تری
کړد، ئینجا له ده رگه یه ک چووه ژووره وه و پشکینه که پیدان و

گہرا یہ وہ بہ لامدا پرت ہو، بہ گالته پیکردنہ وہ گوتی: زور
دور نہ کہ ویتہ وہ نہ وہ ک زورہ کہی خوت لی ونبیت.

گویم بہ قسہ کانی ئو نہ دا بہ خوشحالییہ وہ بہرہو زورہ کہ
دہ چووم یہ کی لہ دواوہ بانگی کردم:

- کاکہ گیان تو لہ گہل بارانیت؟

- بہ لی.

- بہ پہلہ وەرہ کاریکی گرنگیان پیتہ.

پیم نہ کرا بچمہ زورہ وہ بہ لام ژمارہی سہر دہرگہ کہم

خویندہ وہ ناچار بہ دواي پیاوہ کہ چووم. دکتور چہند

دہرمانیکی بو باران نوییوو، منیش رویشتمہ دہرمانخانہ کہ

ئوہندہ قہرہ بالغ بوو تا دہرمانہ کانم وەرگرت کاترمیریکم پی

چوو، ئینجا گہرامہ وہ قہرہ بالغیہ کی زور لہ قاوشہ کہ بہدی

دہ کرا پرسیارم لہ یہ کی کرد:

- چی رویداوہ؟

- نہ خوشیک تازه گیانی لہ دہست داوہ.

دلّم زۆر بۆیان تهنگبوو، گه پامه وه ژووره وه باران هه زوو
گوتی: ئەوه چی بوو دهوهن تۆ بۆچی وا به په له رویشتی.

منیش باسه کهم بۆ گێرایه وه ئەو زۆر دلخۆش بوو.

ئەو پۆزه هاوړی و کریکارانی کارگه که زۆر سهردانیان
ده کردین، بارانیش له من زیاتر که سیکی تر نه بوو پیشوازی له
میوانه کان و سهردانیکه رانی بکات، هه ر چه ند بۆ دیدنه
باپیره له سه ر ئاو ئاگر بووم به لام بۆ ئەوهی باران هه ست به
بیکه سی نه کات بۆیه چه ند کاتژمیڕیک به سه ر چوو،
دواکه و وتم و نه متوانی برۆم بۆ لای باپیره.

دکتۆر هات و بارانی له نه خۆشخانه که ده رکرد و گوتی: باران
به وه مال چیتر پیویستی به مانه وه نییه.

خۆمان کۆکرده وه و گوتم: باران بووه سته لیره ده چم باپیره
ده بینم.

- باشه برۆ به لام زۆر دوا نه که ویت.

به ره و ژووری سیازده هه م رویشتم سه یرم کرد که سی لی
نه بوو، جگه له پیره ژنیک که خه ریکی ریکخستنی چه رچه فی

سہر قہرہ ویلہ کہ بوو ریگی دہ خست، لہ گہل چوونہ ژوورہ وہم
سہری بلند کرد ماندوو نہ بوونم لیگرد: پلہ گیان کوا
نہ خووشی ئہو ژوورہ دہر چووه؟

- رؤلہ پیرہ پیاوہ کہ دہ لئی؟

- بہ لئی

- چہند کاترمیریک لہ مہو پیش ئہ مری بہ جیہیتا و چووه
ریگہی خوئی.

کہ منی بینی زور شہلہ ژاوم توژی تیم راما.

- بو توچی ئہ ویت.

منیش بی وہ لامی بدہ مہوہ بہ شپرزہی جیم ہیشت،
ئہ ژنوکانم شل بیوون، تہ نانت نہ متوانی ہہنگاو ہہ لینم،
خوشم نازانم چیم بہ سہر ہات، ہہر ئہ و ہندہم پیکرا خوم
بگہ یہ نمہ سہر ئہو ریزہ کورسیہی لہ ویبوو، دانیشتم و دلہم
تیک ہہلدہ ہات و وام ہہست دہ کرد خواوہند دہ یہ وی روم
بکیشی، ہہناسہم زور بہ سہختی دہ ہاتہ دہرہوہ، سہرم نا بہ
دیوارہ کہ و چاوہ کانم کہوتہ سہر ئہو ویئہ یہی، کہ بہ

ديواره كهى بهرده مەم هەلواسرابوو، ديمەنى شارىكى زۆر جوان بوو شەقامە كانى پان و بهرين ئەم بەرو ئەو بەرى دار سنەوبەر دەورى دابوو، بەسەر دەريايەكى جوان كه ويّنهى بالاخانه بەرزە كانى زۆر به جوانى له نيويدا بەدى دەكران، تۆزىك لەسەر شەقامە كه ورد بوومەوه ويّنهى خۆم تيدا بينى، خۆم بينى رام دەكرد كۆلارهيه كى مندالانەم بەدەستەوه بوو، به دەنگىكى بەرز هاوارم دەكرد و پيدة كه نيم سروشتيش به دوام كه وتبوو، بەلام پيم نه ده گيشت، ده يگوت: بووه ستە ده وهن خو مندال نيت، ئەها باپيره پيدة كه نى ئەوه تو له خو تە ريق نايته وه.

ئاورم دايه وه باپيره له لاي گۆله كان وه ستابوو، چاوه پرى دەكردم كه چاوم پي كهوت به ره ولای چووم، بەلام ئەو پرووى وهر چهر خاند و بو دواوه رويشت، ئەو ليم دلگران بوو، زۆر چاوم گيرا تا نه نه بينم ئاشتمان كاته وه نه نه نه دۆزیه وه، به دەنگى باران خه بهرم بووه وه، شانى راده ته كاندم هاوارى

دہ کرد: دکتور فریامان کہون ئہوہ دیقی کردوہ، منیش
ئاوریکم لی دایہوہ پیم سہیربوو.

- چیتہ باران نہخوشی دکتورت بو چییہ؟

- ئہوہ چیت لی ہاتوہ حالت چوہ چی رووی داوہ؟
توزی وہستام.

- من باشم با لیرہ برۆین بوت روون دہ کہمہوہ.

نہخوشخانہمان جی ہیشٹ بہرہو مال گہراینہوہ لہ ریگہ
ہہموو شتم بو باران گیرایہوہ من دہمگوت: تخوا باران
ئہوہندہ بی ورہ و ترسنوکی بہ خوا ئہورؤ ہاوریکہم ناسی.
ئہویش قسہ کہمی قوستہوہ.

- نہوہلا من توم باش ناسی ورہ پیاوہتیہ کم لہ گہل بکہ،
بانگی دکتورم بو بکہ بللی تو نہخوشی بو وا سامگری
بوویت، خو لہ گہل ئہو ہہموو ہہرایہ پیلوی چاوہ کانت
نہدہترووکاند.

- وازبیتہ با لہ نیو ئہو ہہموو خہفہتہ چیتر پینہ کہنم.

ئەو رۆژە ھەرچەند دلم زۆر توندبوو، بەلام زۆریش بە خۆشی
 بردمانە سەر، بە راستی پەروەردیگار زۆر بە بەزەییە لە گەل
 بەندەکانی، ھەموو کات ئاگای لیمانە، بەلام ئەو ئیمەین
 کاتی تەنگانە چۆکدا دەدەین، گەر خۆشبەختیشمان بکات
 ئەواتەواو پرووی لی وەرە گیرین و لە یادی دەکەین.

بە یانی لە گەل دەنگی دەرگە بەخەبەر ھاتم، بینیم باران بی
 چەرچەف لەسەر فەرشە کە خەوی لی کەوتبوو، پیم سەیر
 بوو، بیرم چوو بوو کە دوینێ شەو چەند ماندوو و ھیلاک
 بووین، خۆم راست کردەووە شان و ملم زۆر ئازاری ھەبوو،
 کەچی سەرینشەم لانیبوو چاکەتە کەی خۆم لەوی کەوتبوو
 بەسەر بارانمدا ھەلکیشا و بەرەو دەرگە کە چووم کردمەو
 چاوە کانم ھەلگۆفت، بینیم ھەمان ئەو کورپی لە
 نەخۆشخانە نیوی خۆی پی نەگۆتم بەلام ئەو چارە زۆر
 جیاوازتر بوو لە جارانی پیشوو، سەیرم کرد وەک پەیکەرێک
 لەبەر دەرگە وەستابوو، چاوەکانی سوور ھەلگەرابوو، دیاربوو
 زۆر گریابوو، لە ھەمان کات نیمچە زەرەخەنە یەکی جوان

رووخساری داپوشیبوو، ئینجا لئی وردبوومہوہ بہ چاوه فرمیسکہکانی ناسیمہوہ ئہوہ ئہو سروشته بوو کہ منالانی کۆلان لییان دەدا ہانای بو من دەہینا، تالہسہری کہمہوہ منیش فرمیسک لہ چاوانم ہاتہخوارہوہ ئہوہندہ سہر سام بووم، نہم دەزانی چۆن چۆنی پیشوازی و فہرمووی لیبکہم، کہ زانی ئہوم ناسیوتہوہ خوئی پی نہ گیرا و کہوتہ باوہشم لہ کلپہی گریانیدا، ئہوہندہ گریان تا ہہردوو کمان تہواو ئارام بووینہوہ ئینجا گوتم: سروشت ئہوہ بہراستی توئی؟ قسہی پی بریم.

- بہلئی ئہوہ منم بی و ہفا، خیانہتکار.

- بہسہ سروشت گیان نامہوئی و تہکانت و ہک نامہکانت تالبن، پیشتر پیم گوتی تو لہ ہہموو شتیک بووراوی نامہوئی باسی چیرم بو بکہیت.

دووبارہ ماچی کردم و لہباوہشی کردم ہہر لہوئی بہرامبہر یہ کتر دانیشتین، ئہوہندہ پرسیار لہ میشکم دا ہہبوو نہمدہزانی یہ کہم شت چ پرسیار ئاراستہ کہم.

- نامه وی پیتبلیم بۆچی خۆت چه شار دابوو، چونکه ده زانم رابردووئیکی زۆر تالت ههیه، لئی په شیمانی ئازارت ده دات، به لام ده مه وی بزانه چ شتی وای لیکردی به م به یانییه خۆت به دهسته وه بدهی؟

- ده وهن گیان به راستی دوینی شه و کاتژمیر یه ک منت لیره ده بینی، به لام له م بسیارانه ی تۆ ده تر سام، به م شه وه دریره هه ر بیرم له تۆ ده کرده وه، ئیستاش خۆم پی نه گیرا بریارمدا بیمه لات، چیتر هه له به هه له ی تر چاره سه ر نه که م.

- ئیستا له مه به ستت گه شتم، ئه ری به راست دوینی باپیره مرد وانیه.

- به لی چۆنت زانی.

- له وه یان گه ری ئه ی مه به ستت چی بوو، گوتت له لای من ژیان ناکات؟

- چیت پی بلیم راسته ئه و دوینی مرد، به لام سالیک پاش زیندانی تۆ هیچ جیاوازییه کی نه بوو، له گه ل مردوان یانی ئه قلی له ده ست دابوو له لای شیتته کان ژیانی به سه ر ده برد، به

راستی ہر کاتی وام دہینی تہمہنای تہوہم دہ کرد پوژی تہو
ژیانہ تالہ یہخہی بہردات. ہہموو کات دہیگوت خہتای من
بوو دہون وای بہسہر ہات، دہبوویہ جوان سہرپہرشتیم
بکرایہ، ہہتا لہ دوا ساتیدا ناوی توی لہسہر زار بوو.

لہ گہل تہم وتہیہی زور دلتنہنگ بووم.

- سروشت پیشتر پیم گوتی تو بووراوی بہ لام زوریش
تاوانباری، گہر خوت لی ون نہ کردبام پیش مردنی من تہوم
دہینی، بہ لام ئیستا چی؟!

دہموچاوی بہ ہہردوو دہستی داپوشی بوو بہ بیدہنگی
دہ گریا، زانیم وتہ کانم زور کاری تی کردووہ پہشیمان
بوومہوہ و داوای لیبووردنم لیکرد.

- دہی واز لہو باسہ بینہ، سروشت بہ راستی زیان زور سہیرہ
من چہند بہ دواتہوہ گہرام کہ چی کہ نازاد کرام یہ کہم کہس
لہ گہل تو ئاشنا بووم بہ لام نہم ناسی.

- لہ راستیدا ہہرکہ تابلیتہ کہت دایہ دہستم توہ ناسیہوہ، بہ لام
من و تو زور لیک جیاوازبووین شہرمہزاری ریگہی پی نہدام

که خۆم ئاشکرا بکه، ده بووايه ههر واشم بکردايه، چونکه بهرامبهر به تو و باپيره و ته نانهت نه نه شم زور تاوانبار بووم. - به سه دهی چيتر وا خۆت نيشان مه ده ئه مړو خوشترين پرۆژه له زيانم، پيم بلخ گورپه که يان له کوييه حه زده که م سهردانيان بکه م.

ئيمه له و قسانه دابووین باران هاته دهره وه.

- نيوه روۆتان باش هاوړپيان.

به ره و لای چووین له گه ل سروشت باوه شيان پيکدا کرد چو ن له کونه وه يه کتر بناسن چونکه من به نامه ئه وه نده باسم کردبوو، ته واو دهر باره ی سروشت زانیاری هه بوو گوتم: ها تير خه و بوويت خه والو.

- خه وی چی من ههر له گه ل هاتنی سروشت به دیار ئيه وه ئيشکگر بووم، به شدار بووم له فرميسکه کانتان خو زگه بو ئه و دوو هاوړپيه به وه فايه، کاميرايه کم له لا بووايه تا ریکوردم کردبوايه.

پاش تاویک به یه که وه چووینه ژووره وه، کاتیکی زۆر
خۆشمان به سهر برد، باران وه ک هه میشه چیشتیکی به تامی
ئاماده کرد بوو پاش ئه وهی نانمان خوارد سروشت گوتی:

- من پیشنیاریکم هه یه گهر لیمی قبول بکهن.

- ئه وهی تۆ ده یلئیت به چاوان که رمه که.

- راتان چۆنه ئیره به جیبیلن هه ز ده کهم له گه ل من زیان
به سهر بهرن، خانووم گه ورهیه و گوزه رانم باشه وا خۆشه ههر
له گه ل یه ک بین.

سه ره تا پیم خۆش نه بوو.

- ئیمه هه رچه ند خانوومان بچووکه و له ناو کارگه کهین، به لام
تیدا ئاسودهین بۆیه سوپاست ده کهین پیویست به و ئه زیه ته
ناکات.

به لام ئه و پیدایگری کرد.

- ئه گه ر ئیوه نین من ماله کهم جیدیلیم.

- باشه رازین به لام ئه ی حاجی ئاغا.

چونکه سروشت باسی ئەو هی کرد بوو له لای پیاویک ده ژیا هەر وه ک کورپی خوئی سهیری ده کات، ته نانهت مولک و مالیشی پیشکەش کردبوو، هەر بویه ئیمەش به پیشنیاره که ی رازی بووین، نه مویت به رامبه ر به م پیاوه چاکه بی وه فابی بنوئیی. بویه گوتی: تخوا ده وهن ئەو مه که به به هانه بیگومان گه ر لای باسکه م قبوولتان ده کات.

- باشه جوان نییه ئیمه راسته وخو بیین، سه ره تا تو برۆ بزانه چ وه لامیکت ده سته که ویت، به س بیرت نه چیت هه ز ده که م پیش ئەوه سه ردانیکی گۆرستان بکه یین.

بارانیشمان له گه ل خو مان برد بو سه ر گۆری داپیره و باپیره له لای یه کتر نیژرابوون، توژی له وی دانیشتین نزامان بو خویندن سروشت گوتی: ئای هه ی روژی دیت ئیمەش ده چینه ئەو دونیا یه، که چاوه رپی هه موومان ده کات و باوه شی بو کردینه ته وه، به لام نازانین باوه شیک له گول یا درک.

باران وہ لّامی دایہ وہ: نازانم بۆ من وا ہست دہ کہم بہم زوانہ
دیمہ ئہو جیہانہ، بہس تخوا گہر چووم زوو زوو سہردانم
بکہن، لہ یاد و نہ چیت گولم بۆ بینن.

من زوو لہ دہم و قہ پوزیم دایہ وہ، چونکہ باران ہہمیشہ بہ
رہ شبینی دہ پروانیہ ژیان.

- ئہوہ چیتہ ہہ لّسہ با پروین تا بیتامت نہ کردوہ.

ئیرتہ رہو مال گہ راینہ وہ، سروشت زور بہ پہلہ بوو ہمان
باتہ وہ مالہ کہی خووی بویہ زوو جیہہ شتین.

- چاوہ پریم بکہن ہہر ئیستا دیمہ وہ.

من و باران لہ حہوشہ کہہ دانیشتین و قسہمان دہ کرد، باران
پاش کاترمیریک بہ دلّ خوشی گہ رایہ وہ گوتی: زوو کہن
دہمہ ویت ہہر ئیستا شتہ کانتان کو بکہنہ وہ بۆ مالہ کہم،
بوورن مہ بہستم مالہ کہتان.

دہستمان بہ پیکہ نین کرد ہہر ئہو کاتہ ژوورہ کہمان چولّ کرد
و کلیلہ کانمان دایہ وہ دہستی بہ ریوہ بہری کارگہ کہ وہ لّام ئہو

زۆری پی ناخۆشبوو گوتی: چهزم ده کرد هه لیره بان به ئیوه
زۆر پشت قایم بووم.

ئیمه داوای لیبووردنمان کرد و جیمانیهشت سروشت گوتی:
پیشی بلین که چیتر کار ناکهن، من ناهیلّم له هیچتان کهم
بیّت.

به لام ئیمه بهمه رازی نه بووین.

- زۆر سوپاست ده کهین به راستی بی کاری ناخۆشه بۆیه
دهمانه وی له کارکردن بهره وامبین.

کاتی چووینه نیو ماشینه جوانه کهی ده توانم بلیم هه رگیز له
ژیاندا سواری ماشینی وا جوان نه بووم، لام وه کو خه ونیک
بوو، ئه و پۆژه م کهوته وه بیر که سروشت بهم ماشینه هاته لام
وه ک شتیکی خه یالای سهریم ده کرد، به راستی ژیان زۆر
سهیره خوداوهند چۆن ورده ورده مروّفه کان ده گۆرپت، به لام
ئیمه ههست به گۆرانکارییه کان ناکهین، که چۆن بهرزه کان
ده چه مینه وه و نزمه کان بهرز ده بن.

من له پیشه‌وه و بارانیش له دواوه به بیده‌نگی دانیشتبووین
دیاربوو ئه‌ویش له گه‌ل خه‌یاله‌کانی ده‌دوا سروشت
ماشینه‌که‌ی هه‌لکرد سه‌یری شوینیکی دوور و ناداری ده‌کرد
سه‌یرم کرد.

- ئه‌وه چیته‌ بو نارۆیت.

- ده‌زانی بیر له‌چی ده‌که‌مه‌وه من چهند ساله‌ له‌م ژیانهدا گوزهر
ده‌که‌م له‌هیچ شتیک که‌مو کوریم نه‌بووه، که‌چی یه‌که‌م جار
هه‌ست به‌خۆشی بکه‌م.

له‌گه‌ل ئه‌م قسانه‌ی هه‌ستم ده‌کرد فرمیسک له‌چاوه‌کانی
خۆیان هه‌شار دابوو ده‌ستیکم له‌شاندا.

- گوئ مه‌ده‌ری هیوادارم له‌مه‌ودوا نه‌ک خۆت، هه‌ست
به‌بوونی ئیمه‌ش بکه‌یت.

- بیگومان ئیوه‌م هه‌ن بو‌یه‌ش منیش خۆم بینیه‌ته‌وه.

له‌به‌رده‌م خانویکی گه‌وره‌ی ره‌نگ په‌میه‌ی وه‌ستاین که‌چوار
ده‌وری به‌سور و سپی نه‌خشیندرا‌بوو، تابلیت زۆر سه‌رنج
راکیش بوو، سروشت هاته‌خواروووه و ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه

ماشینه که ی برده ژووره وه، باغیکی گه وره ی تیدابوو، چوار دهوری گولّه باغ بوو، حهوزیکی گه وره له ناوه پراستی به دی ده کرا، سه یرمکرد حاجی ئاغا به دهسته کانی عاره بانه که ی پال ده دا به پروویکی گه شه وه به ره و پروومان هات پیره پیاویکی جوان و نورانی بوو، قژی به ته واوی سپی ببوو، به ده موچاوی دیار بوو ته مهنی زۆر گه وره نه بیت، به لام خه می دونیا پیری کرد بوو، له دووره وه به زه رده خه نه یه که وه گوتی: ده وهرن کورپه کانم چیتان به سه رهات، چاوه پروانی بیتاقه تی کردم.

ئیمه ش چوین و ده ستمان ماچ کرد، سروشت ئیمه ی پی ناساند، که چاوم پیی کهوت زۆرم خو شو یست ئه ویش به ده موچاویه وه دیار بوو خو شی له ئیمه ده هات.

ئینجا به یه که وه دانشتین ده رباره ی رابردوومان چهند پر سیاری لیکردین زۆر سوپاسمان کرد و گوتم: به راستی تو وه ک باوکمان وایت و چاکه یه کی زۆرت به رامبه ر کردین، پیم وایه هه رچی بوّت بکه ین ناتوانین قه ره بووت بکه ینه وه.

- بہ لئی ئیوہ وہ ک کوری منن، پریگہی ہموو شتیکتان دہدم،
 بہ لام حز ناکہم بہ نیوی باوک بانگم بکن سہرہ تا ئہوہم بہ
 سروشتیش گوتووہ بہ راستی کہ گویم لہ وشہی باوک دہبی
 یادگاری تالم دہ کہ ویٹہوہ یاد، بویہ چند سالہ بہ تہنہا زیان
 دہبہمہ سہر، چونکہ نامہوی نہ خووم و نہ منالہ کانیشم ئازار
 بدہم بویہ نہ بوونیان باشترہ بوم۔

ہہستم بہ دلتوند بوونی کرد، گرژیہک لہ رووخساری بہدی
 دہکرا، ئینجا ئامازہیہ کی بو سروشت کرد۔

- پرو ژوورہ کانیان نشان بدہ با بحہ سینہوہ۔
 چووینہ ژوورہوہ مالیکی یہ کجار خوش بوو، باران ہہر زوو
 ئہ نیشکیکی لہ شانمدا۔

- سہیرکہ چند جوانہ بہ راستی ہہر لہ مالی فیلمہ کان
 دہچیت، سروشت خووی و ہرچہرخاند و گوتی:

- چیتان گوت؟

- ده لیم سروشت گیان به راستی له و پروایه دا نه بووم من و تو له شوینیکې ئاوا دا گوزهران بکهین، وهک ئه و ماله وایه که چهند سال له مه و بهر کارمان بو ده کردن.

- وایه ده و هن گیان به خوا هم مووشتیک ده گوړیت، تهنانهت مروښه کانیش.

ئیدی زیانیکې زور خوشمان ده برده سهر و امده زانی ناخوشی چیر به ره و پرومان ناییت ههر یه که و ژووریکمان هه بوو، به لام زور به ی شه و به یه که وه له سهر یه ک ژوور ده خه وتین، ئه و نده قسه مان ده کرد تا خه و ده بیردینه وه.

ده مگوت: روژی دیت ئیمه ش هه موومان مال و حال به یه که وه ده نین، پیر ده بین ئینجا مناله کانمان ده بن به هاوړی. سروشت گوتی:

- ده ی بزاین کامان نازترین ئه م زیانه دروست ده کهین. باران ناخیکې قوولی هه لکیشا.

- من له ئیستاوه دوړاووم با پیشبرکیه که بو ئیوه بیت. سروشت به ده نگیکی بهرز پنده که نی.

- ئی دہبیت لہم یاریہ دؤراویک ہەر هه بئیت، باش بوو زوو خۆت به دهسته وهدا.

به یانییک له گه لّ دهنگی ژهنینی بلویریک به خه بهر هاتم له په نجه ره که وه سهیری باغه کهم کرد، بینیم حاجی ئاغا دهیژهنیت، به لام دهنگیکی ئه وه نده خوش بوو میشکی کاس ده کردم. بارانیش به دوامدا هات به یه که وه گویمان لیگرت. ههرکه ژهنینه که ته واو بوو، ئاورپیکم له سروشت دایه وه له سهر ته خته که پال که وتبوو، چاوه کانی نوقمی فرمیسک ببوو.

- دهنگیکی خوشی هه یه وانیه ههرکه دلتوند دهبیت ئه م بلویره لیده دات و فرمیسک هه لده رژیّت. منیش ئه و رۆژانه م ده که ویتته یاد که له لای داده نیشتم و بو تۆ و هه له کانم ده گریام. هه همیشه ده یگوت تۆ هاو پریه کی باشیت گریه وه ک جگه ره وایه، گهر که سیکت له لانه بئیت تامی لیناکه یت.

بارانیش گوتی: به راستی شایه نی فرمیسک پرشته.

چووینه نهۆمی خواره وه و بو نیو باغه که چووین، به یانی باشمان له حاجی ئاغا کرد.

- سوپاستان ده کهم چۆنن.
- به راستی ژهنیاریکی زۆر چاکیت، خودا بۆمانت بهیلت.
- ده بیئت بمبوورن و ابزانم له خهوم کردن.
- به پیچه وانه وه زۆر دلخۆشت کردین.
- باران له سهه کورسیه که دانیشته دهستی بۆ بلویره که برد
خه ریک بوو، له ده می نیزیک ده کرده وه، قونجریکم لیگرت،
سروشته ئاگای لیوو گوتی:
- داینی بابه تا له بهر دلمان نه که وتوو، حاجی ئاغا پیکه نی.
- سروشته باش شاره زای هه بوو.
- بارانیش بۆ سروشته رادیرا و ئه ویش لی وهرگرت: به قوربان
شاره زای له ژنوتنی.
- نا من چوار ساله پرۆفهم له سهه کرده وه، که چی ژهنینی من له
زه ره ی کهر نه بیئت، له هیهچ ناچیت.
- هه موومان ده ستمان به پیکه نین کرد، سروشته هه لسیه وه.
- دانشتیکی خۆشه به لام ده چم نان ئاماده ده کهم.

لہ ٹیمہ دوور کہوتہوہ حاجی ئاغا گوتی: گیانہ پیم گوتی
خانمیک بۆ خود بدۆزهوہ، ئیستا ئہم دہنیشتنہ خوشہت
جینہدہہیشت.

دهرکه وتنه وهی ته مه ن... .

سه ره تای به هار بوو، دنیا سه وز و جوان ده دره وشایه وه، خور
چاوشیرکانینی له گه ل ده کردین، هه وایه کی ساف و بیگه رد
بالی به سه زه ویدا کیشابوو، سه وزه گیاکان دلۆپی خوناویان
له سه ره ده بریسکایه وه، وه ک یاقوت و مهرجان، خه لکی شار
خویان ئاماده کردبوو، بو به یانی که یه که م رۆژی جه ژنی
نه ورۆز بوو، بویه هه ره له نیوه رۆوه له شوینه به رزه کان، تاکه
تاکه ئاگر به دی ده کران، گقه ی ماشینه کان هاتو چویان بوو
باران گوتی: ده وهن گیان رات چۆنه به پیاده پیاسه ییک
بکه ین. سروشت له په نجه ره وه گوئی لیوو.

- نه وه لا ئیستا من دیم چه ز ده که م نانیک له ده ره وه به یه که وه
بخوین راتان چۆنه سه ره و قاتیکیشتان به دیاری بو ده کرم.
باران گوتی: یه که میان خوش بوو، به لام دووه میان هه لگره بو
ئاههنگی خوت.

سروشت هه ره له په نجه ره که وه.

- ئهري چيه تو و حاجي ئاغا به منتان وه گرتوه، ده لئي شتيك ههيه من لئي بيئاگام.

باران قسه ي پي پري.

- به قوربان ئه ي نه ت گوت له پيشبركويه كه يه كه م به ده ست دههينم. سروشت گوتي: تخوا واز له مه بينه، (دهستي هينا دهروه) ها ئه م گو قاره بگرن سهر و قاتييك ده ست نيشانكهن تا خو م ئاماده ده كه م.

حاجي ئاغا به عاره بانه كه ي له نيو باغه كه خهريك بوو، به سونده گوله كاني ئاو ده دا، خودا حافيزيمان لي خواست و به ره و ماشينه كه روشتين، سروشت گوتي: يه كه م جار جله كه ئينجا خوار دنه كه، باران ده ستيكي به سگيه وه گرت: نا به قوربان خهريكه له برسان ده مرم.

- تو چي ده وه ن؟

- هه زه كه ن با بو رپستورانه كه بروين تا ئه و براده ره مردار نه بوته وه.

باران نازي كرد به سه رماندا.

- مادام ئه و ریزهت لینام ئه وه هه ر نای خۆم.
 دهستمان به پیکه نین کرد به یه که وه چووین بو رِستورانتیک
 نانی نیوه رۆمان خوارد و سه ر و چایه مان داوا کرد.
 سروشت گوتی: ئینجا هه لّسین بچینه، ئه و فروشگایه
 سه یرکه ن جلی چه ند جوانی تیدایه.
 له جامه که سه یرم کرد باران بیتاقه ت دیار بوو: به گوئی من
 ده که ن بچینه وه ما ل له هه موو شتی باشتره.
 ئاو پرێکم دایه وه چاوه کانی خه وا ل و دیار بوو.
 - ها ده ته ویت بخه ویت وانیه، تا زا له بهر تو تا ئیواره
 ناگه رینه وه.
 سروشت خو شی له وته کانم هات.
 - هه لّبه ته هه ر وایه.
 به ره و فروشگایه که رۆشیتین باران قاتیکی ره شی ده ست
 نیشان کرد، به لام سروشت گوتی: با ئه وانی تر ببینین ئینجا
 هه لّده برێرن.

تھوان لہ لایہ کی تر بہ جل و بہرگی فتبولین خہریک بوون، لہ
 پر قیزہ ی منالیک ہہلسا ئاورم دایہ وہ ژنیک کورپہ لہ یہ کی لہ
 باوہش بوو عارہ بانہ ی شت و مہ کی پال دہدا، مندالیکی دوو
 سالانیشی پیبوو، دیار بوو لہ پلیکانہ کہ کہ وتبووہ خواریہ وہ
 منیش لہ سوچہ کہ سوورامہ وہ مندالہ کہم ہہ لگرتہ وہ و
 پسکیتیکم دایہ دہستی ژیر بووہ وہ، ژنہ سوپاسی کردم و
 چووہ بہ شیک کی تر منیش گہ رامہ وہ لایان.

باران بہ گالتہ وہ گوتی: وہرہ بابہ چ کارت بہ ژنی خہ لکہ.

سروشٹیش چاویکی لیم داگرت.

- ژن نہ بوو منال بوو.

یہ کہو قاتیکمان ہہ لگرت و بہرہ و ژمیریارہ کہ رویشٹین کہ
 سووراینہ وہ خہریک بوو خووم بہ عارہ بانہ یہ کدا بکیشم سہیرم
 کرد ہہ مان ژن بوو گوتی: بمبورن تھو مندالانہ سہریان لی
 شیواندوم.

لہ لای شت و مہ کہ کان وہ ستاین، تا ژنہ کہ رت بی، بینیم
 باران وہ ک پیکہ ریگ لہ بہردہم عارہ بانہ کہ بہ دیار ژنہ کہ

وه ستابوو، هینده ئیمه‌ی ته‌ریق کرده‌وه، ئاره‌قه‌مان دهردا،
سروشت خو‌ی پی نه‌گیراو گوتی: وهره‌ئه و لاوه، هیشتا
قسه‌ی ته‌واو نه‌کرد بوو، باران بوورایه‌وه و که‌وته سهر زه‌وی.
ژنه‌ش ده‌ستیکی به‌ده‌موچاویه‌وه گرت و له‌قیرژکه‌ی
گریانیداو جی‌ه‌ه‌یشتین.

ئهم‌دیمه‌نه زور سهرسامی کردین له‌گه‌ل سروشت بارانی
هه‌ل‌گرت و به‌ره‌وه نه‌خوش‌خانه‌پویش‌تین. زور به‌په‌له
ماشینه‌که‌ی لیده‌خوری هاوارم لیکرد.

- خپرای‌ی که‌م که‌وه سروشت ده‌ته‌ویت چ‌قورپیکمان بو
بگریته‌وه.

باران سهری له‌سهر رانم بوو، منیش به‌شعق له‌روومه‌تیم ده‌دا
و بانگم ده‌کرد، له‌گه‌ل ده‌نگم چاوی کرده‌وه.
- بو‌کوی دهرؤن تکا ده‌که‌م بووه‌ستن.

سروشت لایدا سهر سهر شوسته‌که و قولمان گرت و له‌سهر
گیاکه‌داماننیشاندا، به‌ته‌واوی په‌نگی په‌ریبوو، ئیمه‌ی به
ته‌واوی شه‌له‌ژاندا بوو بو‌یه به‌سروشتم گوت:

- سروشت زووکہ برؤ ئاوی بو بیئہ.

سروشت قیت بووہوہ چوہوہ ناو ماشینہ کہی و خہریک بوو
ہہ لیدہ کرد، لئی تورہ بووم بہ سہریدا شیراندم.

- بو کوی؟

- ئہی نہ تگوت برؤ ئاوی بو بیئہ.

- کورہ ہہی حۆل بہ ماشین نا، برؤ پہلہ بکہ لہو بہر، ئاو لہ
فرۆشگایہی بہ رامبہرمان بیئہ.

باران ہیچی نہدہ گوت چاوی زہق ببوو، سروشت ئاوی بو
ہینالہ دہمان نیزیک کردہوہ و ہک مندال غہزری
نہیدہ خواردہوہ، ہہندی کمان بہ سہرو چاویہوہ پرژاند، وردہ
وردہ سہرحال بووہوہ و کہوتہ قسہ: دہوہن ئہو مندالہ ہی کی
بوو؟ توبلی ہی خوی بیت؟ نا باورناکہم ئہو پہیمان شکین
بیت.

ئیمہش شاگہشکہ ببوین واقورماو بووین پرسیمان بو ئہمہ
کی بوو؟

- ئہوہ تہمہن خان بوو ئیوہ بینیتان بوچی پہیمان شکینی؟!

باران وهك شیت وه پینهی ده کرد و ده یگوت: بۆ کوی چوو؟
 کوا ماله کهی ده چم ده بیت بیینم و قسهی له گه‌ل بکه‌م.
 له گه‌ل ئەو قسانه‌ی هاواری ده کرد و ده گریا ته‌واوی ئەو
 خه‌لکه‌ی به پیاده ده‌روشتن سه‌یریان ده‌کردین به دیارمانه‌وه
 ده‌هه‌ستان. بۆیه گوتم: با بیبه‌ینه‌وه تا زیاتر ئا‌پر وومان نه‌چوووه.
 به‌هه‌ر حال ئەومان برده‌وه بۆ ماله‌وه، حاجی ئا‌غا به بیتا‌قه‌تی
 له‌به‌ر ده‌رگه‌ دانیشتبوو، جانتایه‌کی ره‌شی له‌ته‌نیشته‌ خو‌ی
 دانابوو، زۆر په‌ست و تو‌ره دیاربوو، هه‌ر که ئیمه‌ی بی‌نی
 ده‌ستی به‌رز کرده‌وه سه‌یری کاتژمیره‌که‌ی ده‌ستی کرد،
 سروشت له‌ گه‌ل بینینی ئەو ئستۆپیک‌ی توندی کرد: ئە‌ی هاوار
 خو‌ بیرم چوووه حاجی ئا‌غا ببه‌م بۆ مه‌زاری شی‌خان، زۆر
 دوا‌که‌وتووم ئیوه وه‌رنه‌ خواره‌وه. ئەو چوووه لای حاجی ئا‌غا.
 - ببوو‌ره به‌ راستی دوا‌که‌وتووم بیرم چوو ئە‌ورۆ یادی
 ها‌ورپیانته.

- بۆ کوی چوو بوون.

- نه‌خۆشخانه باران تۆزی نه‌ساغ بوو.

سہیریکی ٹیمہی کرد چوں بلیی باوہر بہ قسہ کانمان نہ کات،
 بہ توورہ بیہوہ چوہوہ ناو ماشینہ کھی۔

- پہلہ بکہ زور دوا کہوتین دہبوواہیہ ٹہمرو لہ ہہموو سالانی
 رابردو زوو تر گہیشتبام، کورینہ ٹاگاداری خوتانبن، یہک
 دوو پروژم پیی دہچی و دہ گہریمہوہ۔

سروشت خوی لیمان نیزیک کردہوہ۔

- بمبوورن بہم کاتہ جیتاندیللم۔ دہستیکی لہ شانمدا و گوتی:
 ٹاگاداریہہ ئیوارہ زوو دہ گہریمہوہ۔

خودا حافیزیان کرد و رویشتن ٹیمہش چووینہ ژوورہوہ۔

باران زور نہساغبوو دہنکہ حہبیکم بو خستہ ناو ئاو تا
 توڑیک پشوو بدات، بہ دیاریہوہ دانیشتم و ہک مندال نووزہ
 نووزی دہ کرد تا خہو بردیہوہ۔

ہہلسام بہرہو پہنجرہ کہ چووم سہیری دہرہوہم دہ کرد۔ لہ پر
 ژنیکم بینی بہ دیار مالہ کہمان و ہستابوو، سہیری دہ کردم،
 جوان سہرنجم دا ہہمان ٹہم ژنہ بوو کہ لہ فروشگاہیہ کہ
 بینیمان، لہ خوشیان خوشم نازانم چوں چونی خوم گہیانندہ

دهره وه، چونکه زۆرم ههولدا له گه‌ل باران سودی نه‌بوو ده‌رگه‌م
 لیکرده‌وه و سلاوم لیکرد به گریانه‌وه گوتی: به راستی له‌و
 باوه‌ره دا نه‌بووم ده‌رگه له که‌سیکی وه‌ک من تاوانبار بکه‌نه‌وه.
 منیش دلم پێ سوتا و گوته‌که‌یم پێ ب‌ری.

- وا بیرمه‌که‌وه کاتی میوان بیته به‌رده‌م ماله‌که‌مان، ده‌ری
 بکه‌ین، ئه‌رکی سه‌ر شانمه‌ ده‌رگه‌ی لیبکه‌مه‌وه هه‌تا ئه‌گه‌ر
 دوژمنیش ب‌یت.

- تو هاورپیی بارانی؟
 - به‌لی.

- بارودۆخی چۆنه.
 - تا بلی خراپه.

- ئه‌ی ده‌ستی بو‌ وای به‌سه‌ر هاتوه!

- جارێ تو ب‌فه‌رموو، وه‌ره ژووره‌وه باسکردنی ئه‌وه کاتیکی
 زۆری ده‌ویت.

- نا کاتی زۆرم نییه، راستی ئیستا من هیچ په‌یوه‌ندییه‌کم
 به‌وه‌وه نه‌ماوه.

- تکا دہ کہم وەرہ ژوورہوہ منیش پسیاری زۆرم لیت ھهیه، تا ھموو شتیکت بۆ باس بکہم.

- گەر وایه ھا بیگره ئهوه ناوینشانی مآله کہم بهیانی وەرہ، من ناتوانم لهوه زیاتر بمیئمهوه له بهر میرده کہم.
- باشه.

-خوات له گهل.

ژنیکی تا بلّی جوان بوو، بۆیه له دلّهوه گوتم به راستی شایانی ئهوهیت باران وات بۆ بکات، بینینی زۆر بیتاقهتی کردم، نه مده زانی خوّم به چیهوه خه ریک بکہم، دهنگی ته له فۆن له هۆله که ده بیسترا، به په له چوومه نهۆمی خوارهوه هه لمگرد سروشت بوو له تهن دروستی بارانی پرسی.

- بمبووره بهیانی دیمهوه ئه ورۆ ناتوانم بگه پریمهوه.

به کورتی باسی ته مه نم بۆ گێراییه وه ئه ویش به مه زۆر دلّ خوّش بوو.

- زۆر چاکه بهیانی برۆ بۆ لای، به لام با باران نه زانی نه وه ک کیشه که ئالۆزتر بکات.

- باشه بیگومان.
- چوڼ ماله که مانی زانی.
- نازانم په ننگه به دواماندا هاتبیت، یان له که سیکی پر سیبیت.
- خوات له گه ل.
- نانی به یانیم ئاماده کرد و له ژیر هه یوانه که دانیستم باران دره ننگ له خه وه لستا.
- به یانیت باش.
- ها چونی وهره نانه که ت بخو.
- بو کوی خو ت ئاماده کردوه.
- تو زی دهر و مه دهر وه له گه ل برادر یك کاریکی گرنگم هه یه پیویسته بیبیم.
- برادر یان.....
- یان چی؟
- له وه ده چوو گوئی له قسه کانمان بی، ویستم زوو برؤم خه ریکی به ستنه وه ی پیلاره کانم بووم.
- سروشت بو نه هاته وه.

- ٹا بیرم چوو پیت بلم ئه مړو ده گه پرتہ وہ.
خه ریک بوو له ده رگه که نیزیک ده بوومہ وہ، باران بانگی
کردم.

- سلاوم به سروشت بگه یینه.

سه یرم کرد پیکه نین گرمی وه کو مندا ل هاته بهر چاوم، به
گالته وه گوتم: من نارومه لای ئه و بو گه ر بلیم هاوری به س
تو و سروشت هه ن نا هاوری زور له ئیوه چاکترم هه یه، ده ی
خوات له گه ل.

به پپی ناو نیشانه که چوومه ماله که ی خانویکی له شیوه ی
کو شکی جوان و گه وره بوو، هه ر که ده ستم له زه نگه که دا
له گه ل یه که م زه نگ ده رگه ی کرده وه فهرمووی لی کردم زور
شه له ژا و دیار بوو: ته مهن خان له بهر پیاوه که ت گه ر چه ز
ده که ی دانانیشم هه ر لی ره له بهر ده رگا قسه ده که ی ن.

- نا هیچ کیشه نییه فهرموو و هره ژووری.

چوومه ژووره وه ئه ویش رویشت دوی که میک هاته وه و
به رداغه ئاویکی بو هی نام و پرسى: بیوره ناوی جه نابت.

- دوهون .

- کاک دوهون تخوا پیم بلی باران بو وای لی به سهر هاتووه .

- په له مه که گهر دته وی بزانی تو سهره تا باسی ژیانی خوتم بو بکه ، بوچی بارانت جیهیشت .

چاوه کانی فرمیسیان لیها ته خواره وه .

- چ شتیک هه یه بو ت باس که م گه مژهی له خوا نه ترسی دل

رهقی یا خو په رستی ، هه موو شتیکم به رامبه ر کرد ، وامزانی

دته وانم به م جوړه ژیانی خو م خوش بکه م ، به ئاوات و ئاره زوه

پیسه که م بگه م ، نه مده زانی ته نها پروو ره شی و خه م ده بیته

میوانم هه تا ئیستا به جهسته لای مال و میردم ، به لام بیر و

هو شم هه ر لای ته وه ، وه ک ئه و روژانه ی که به راستی خو شم

ده ویست . ته نانه ت روژی نه مده توانی نامای بو نه نوو سم به لام

نازانم چون چاوی ته ماحی و مالی دونیا ته وی به ماوه یه کی

که م له بهر چاوی سریمه وه که وتمه هه له وه .

- دهمه وی ت باسی ئه مه م بو بکه یت .

- رُوژیک له ژووره وه خه ریکی نامه ی باران بووم له پر براکه م
هاته ژووره وه گوتی: ته من وهره میوانم هه یه، ده ی ئەم
کاغه زانه چین دایم خه ریکی نووسینی، وهره چایه کییش
ئامادبکه و له گه لّ خۆت بیته.

کاغه زه کانم کۆ کرده وه و به دوایدا چووم، ئەوه ی بینیم ئەو
میوانه بوو هه فته یه ک بوو، براکه م چاوهرپی بوو، ناوی دیدهن
بوو، ئەو له سوید گه رابوو وه پر یار بوو براکه م له گه لّ خۆی
بوئ هورویا به ریت، ئەویش زۆری حزی لیبوو، براکه م
هه میسه هه نده رانی وهك به هه شتیک ده بینی و خه ونی پیوه
ده دیت، بۆیه هه موو کات به گالته وه ده یگوت: ته من تۆ
ده دم به کورپکی ده وه لّه مند، ئینجا هه رسیکمان به یه که وه
سه فەر ده که یین. به لام هه ر واشی کرد.

منیش به خیر هاتنیم کرد ئەو دیدهنی پی ناساندم، تا بلیی
کورپکی ریک و جوان بوو، به راستی هه ر که چاوم پی
که وت عاشقی بووم، نازانم چۆن بوّت باس بکه م که چ
مروفتیک بوو بۆیه به پسته وه به سه هه ندم گوت: دیاره هه ر به

راستی هه نده ران به هه شته، بویه ئه مه ئاوا شیک و پوخته یه،
 ئه ویش له نیگا کانی دیار بوو ههستیکی وه ک منی هه بوو،
 گه پامه وه چیشته خانه دوو چام بو هینان سه هه ند گوتی: ته مه ن
 وه ره دانیشه.

دیده نیش پیکه نی و زور بی شه رمانه گوتی: به لئی خانم گه
 له بهر بینینی تو نه بوایه ئه وه من و سه هه ند له دهره وه یه کترمان
 ده بیني.

له شه رمان زوو به بیانوی چا هیئانه وه هه لستام خوّم له چاوه
 پر سحرایه کانی شارده وه، ئه وان توژیک دانیشتن دوايي
 رویشته.

پاش بهر پیکردنی سه هه ند هاته وه و گوتی: ته مه ن ئه و
 هاوړی همت به لاوه چوّن بوو، زوو له مه به سته که ی گه یشتم
 خوّم لی گیل کرد.

- باش دیار بوو ماده م هاوړی تو به بیگومان له تو ده چیت.
 ئینجا زوری باسکرد دوايي گوتی: رات چوّنه شووی
 پیکه یت، چونکه داوای دهستی تو ی لیکردووم.

زورم لا سہیر بوو ہہرگیز لہو برپوایہ دانہ بووم کورپکی وا
 جوان و دہولہ مہند بیٹہ داوام، بویہ ہہر زوو گوتم کاکہ
 چونت پی باشہ وابکہ۔ من نامہ ویت ہہ مووی گوناہہ کان
 بخمہ ئہ ستوی کاکم، چونکہ تہ نانہت سہ ہہند گوتیشی:
 حہز دہ کہم تو خوت برپار لہ سہر ژیانہ خوت بدہیت،
 مہ گہر من چہند تہ مہ نم ہہ یہ۔

ئیدی نامہ ویت زور درپژی بہ گہ مژہیی خوم بدہم براکہم چون
 بیری دہ کردہ وہ قہدہر بہرہو ئہ وئی بردین، نازانم چون باران
 ہہر لہ خہ یالی من نہما کہ چی پیشتر ہہ موو کات ہہر
 چاوہرپی ئہ وہ بووم، لہ گہل ئہو مالیک پیکہ وہ بنیم تیدا
 بژین۔ باران ہہ میشہ دہیگوت: دہمہ ویت پارہیہ کی یہ کجگار
 زور کو بکہ مہ وہ تا جوانترین خانوت بو بکرم۔

منیش یہ کسہر ئہو قسہ یہ م پی دہبری: چاوہرپی ئہ وہ نیم بہس
 لہ لای تویم لہ و دونیایہ دا ہیچم ناویت، کہ چی لہ ماوہیہ کی
 زور کورت گہ لای ئہو قسانہ ہہ موو ہہ لوہرین و بہ یہ ک
 جاری بارانم لہ میشکمدا رہش بووہ وہ۔

ته مهن له بهر گريان نه يده توانی قسه کانی ته واو بکات، قومیک
 ئاوه خوارده وه و ئینجا گوتی: ئه و کورپکی باش بوو نه ده بووا
 درنده په کی وه ک منی خو شبو ویت، به س دیاره ئه و کاته له بهر
 چاوی ئه و مروث بووم، به پیسته ناسکه که م درنده یی خو م
 حه شار دابوو. ئای خودایه ده بی ئه و که سانه ی خیانه تیان
 لیده کری چ هه ستيکیان هه بیت ئیستا. ئه وه ده بینم خو م
 خیانه تکارم هه موو کات ویزدانم ئازارم ده دات. له ناخه وه
 نه خوشیکی بیچاره سهرم، پیم سهیره که ده بینم تو تا ئیستا
 گویت لیگرتووم، ئه وه شایه نی سوپاسیکی یه کجار زوره،
 چونکه هه موو مروثیک شایه نی گوئی گرتن نییه.

ئهو زیاتر دریژه ی به قسه کانی دا.

به لی لای خو م وابوو بووم به شارن و بومه ته فریشته و به ره و
 به هه شت چووم، که چی ئه و ژيانه چیژی دوزه خیشی لینه
 ده هات، به لام براهم به پیچه وانه ی من هه موو گره و و هه ز و
 ئاره زوه کانی خو ی برده وه، منیش بووم به پردی په رینه وه ی
 ئه و، بووم به دایکی دوو مندالی داماو ئیستا میرده که شم هیچ

جیاوازیہ کی نیہہ لہ گہل مردوان، پوژانہ ئہوہ ندهی
 ده خواردهوہ تا جہلتهی میشکی لیدا و پاش چاره سہریہ کی
 زور ہہردوو چاوہ کانی لہدہست دا، ئیدی چارہنوسی من
 ئاوا بوو ہہر لہ گہل خہم بہم بہ ہاوری. کاتی ویستم
 ہاوسہرگیری بکہم نہمدہزانی بہ چ چاو و پرویک بہ باران
 بلیم بویہ دواین نامہم بو نوسی بہ قہلہ میکی رہش
 پیچہوانہی ئہو وشہ ناسکانہی کہ لہ رابردوو دہمنوسین. کہ
 ئہو نامہیہم بہرگیکی تری رہشی تاوہنہ کہم بوو. نامہ کہم بہم
 جوہرہ بو نوسی.

نامه ی درو....

باران گیان نازانم چۆن ئەو نامەت بو بنوسم بەلام ناچارم من و براكەم دەمانەوی سەفەر بکەین بو ولاتیکی دوور، بەلام خەم مەخۆ سالی داهاتوو دەگەرینهوه، تا ئەو کاتەش تۆ بە تەواوی پێداویستی ژیانمان دابین دەکەیت، دەزانم بو تۆ زۆر سەختە، بەلام ئارامت هەبیت، بێگومان لە دواي هەموو ناخۆشییهك خوشی لە دوايه، زۆر هەولمدا نەرۆم بەلام براكەم بە گویی نەکردم، ژیانمان بەم جۆریه ناچارین هەردەبێ برۆین هیچ رینگهیه کی ترم لە بەردەم دانیه، بمبوره ئەگەر لە دووریم ئازار دەکیشیت، بێگومان بە من تۆ لەبیر ناکەم. لە دووریتدا هەولمدا دەم لە گەل نامە کانت دەژیم تا کاتی بەیه ک گەشتن، تۆش وەکو من بە، خۆشەو یستیم هەمیشە لە یادت بێت.

تہ مہن

ہہ لہبہ تہ بہ دہستہ چہ پہ لہ کانم نامہ کہم بؤ نارد، کہ چہ نامہ ی
 تہوم بہ دہست گہیشٹ زؤر دوور بوو لہ نامہ کہی من بہ
 نووسینیکی بیگہرد بؤنی وہفا و بروایہ کی پتہوی لیدہہات،
 کہ خویندمہوہ ہہستم کرد من تاوانباریکی گہورہم، بہ لام تازہ
 ہیچ سودیکی نہبوو، درندہیی وہک تہہریمہن بہ تہواو
 جہستہی داگیر کرد بووم، تہو تہنگوستیلہیہی کہ پیشکەش
 کردبوو، دہزانم تا ئیستاش لہ پەنجہیدا دہبریسکیتتہوہ و دلّی
 ئازار دہدات، چونکہ تہو ہہریی پیدا بووم کہ تا کوٹایی تہ مہن
 لای دہمینیت.

کاتی تہ مہن لہ قسہ کانی تہواو بوو، چاوہرپی تہوہی دہ کرد
 وہلامی پسارہ کانی بدہمہوہ.

بؤیہ منیش تہواوی کارہساتی بارانم بؤ گپراپہوہ کہ زانی
 لہسہر تہنگوستیلہ کہی تہو وای لی ہاتووہ، بہ کوّل دہگریا.
 منیش گوتم: ببوورہ نہ دہبووا تہواوی کارہساتہ کہت بؤ
 بگپرمہوہ، بہ لام حہز دہ کہم بزانی کہ تو چؤن یاریت بہ ژیانی

ئەو کرد و لە چاوەروانییەکی نا دیار ژیانەت فەوتاند، ئیستاش
درەنگە دەبیت پرۆم.

ئەو دەگریا دەیگوت: نا درەنگ نییە، دەزانم تۆش چیتەر
ناتوانی بۆنی گەنیووی پر لە خیانەتی ئەو مالهەلمریت.

من ئۆقرەم لیبرا بۆیە بە بیزارییەووە هەلسامە سەرپی، لە و کاتەدا
کچەکە ی لە گەڵ دەنگی گریانی دایکی بە خەبەری بوووەو و
هات و خۆی بە باوێشی داکرد و ئەویش دەستی کچەکە ی
گرت.

- بوووەستە دەمەوێت دیدەن بینیت.

دەرگە یە ک لە کۆتایی هۆلە کە بوو کردیەووە میردە کە ی دانیش
بوو، لە گەڵ دەنگی دەرگە سەری بۆ لای راست و چەپی
دەجوولاند گوتی: ها فانه کچم تۆی؟

تەمەنیش بی ئەوێ قسە ی لە گەڵ بکات و دەستی کچەکە ی
بەردا چوو بۆ لای باوکی دەرگە کە ی داخستەووە.

- دهبینی ئه وهش له چ حاله تیکي ناهه مووار ده ژیت چونکه
سته ممان له باران کرد، کاک ده وهن تخوا به باران بلی
بمبه خشییت.

به بیده نگی سه ریکم بو له قاند مالئاوایم لیکرد.
زور بیتاقت بووم ورده ورده به دهم خه یاله وه به ره و مال
دهرۆیشتم، کاتیک نزیك بوومه وه له پر په کی له دووره وه
بانگی کردم، وهر چه رخام و سه یرم کرد کورپکی هه رزه کار
بوو هاته دوان: تو ده وهنی وانیه؟
- به لی.

تۆزی وه ستاو ئینجا گوتی: له به یانیه وه له ده رگه ی مالی ئیوه
ده دهم دیاره له مال نه بوویت.

شله ژاو دیار بوو، زانیم هه والیکي ناخۆشی پییه.

- بو چی بووه؟

- نازانم چۆنت پیت بلیم سروشت و حاجی ئاغا
ماشینه که یان....

- ماشینه که یان چی؟ بلی.

- وه رگه پراوه.
- زووکه بلی چیان به سهر هاتووه.
- تا خۆت نه چیت بیان بینی، نازانم بلیم چی؟
- مینیش توند یه خه ی به سته زمانه م گرت خه ریک بوو له داخان
بیخنکینم، هاوارم کرد: زووکه بلی ئارامم لیبرا، ماون یان
زیندوون.
- کورپهش به قورگیکی پر له گریانه وه گوتی: کاک ده وهن ناوی
خوا بینه، ئه مه ریگه ی هه موومانه، کهس هیچی له گه ل
چاره نووس پیناکریت.
- که واته گیانیان له ده ست داوه.
- به داخه وه م که ناچارم بلیم به مشیوه یه یه.
- که گوی بیستی ئه وه بووم، خوشم نازانم چیم به سه رهات
چۆن بلی باوهر به چاره نووس ناکه م، ته نانهت
فرمیسه که کانیشم گریان خواردبوو و نه ده هاتنه خواره وه. ملی
ریگه م گرت بهر، دهنگی کوره له گویچه که کانمدا
ده زرینگایه وه، به دوامدا هات یه ک دوو قسه ی تریشی کرد،

بہ لآم کاس ببووم، ہیچی لی تینہ گہیشتم۔ ہہرچہند کردم
 توانام نہبوو کلیل لہ گیرفانم دہرینم دہرگہ بکہمہوہ تہنانہت
 پہنجه کانشم توانای زہنگ لیدانیان نہبوو، شیواو بووم، بوہ
 بہ ہہردوو دہستم لہ دہرگہم دہدا چہند جار دووبارہم کردہوہ،
 بہ لآم ہیچ ہہست و قوستیک لہ دیوی ژوورہوہ نہبوو، بہ
 تہواوی دلّم داخورپا کليلم دہرہینا و دہرگہم کردہوہ، خودایہ
 چ دیمہنیکسی سامناکم بینی، جوگہلہی خوین بہناو
 حہوشہ کہ پەرشوبلاو ببووہوہ رامکرده ژیر ہہیوانہ کہ تہرمی
 باران لہسہر زہوی کہوتبوو، باوہشم بہ باراندا کرد و ہاوارم
 دہ کرد کہسینک بیت و فریامان کہویت، بہ لآم کار لہ کار تراز
 بوو، دہمیک بوو باران گیانی دہرچوو بوو، وہ کو شیتیک
 ہاوارم دہ کرد و دہ گریام، کہ چی ہیچ کہسی بہ ہانامہوہ
 نہہات۔

- ئەہی خودایہ گیان ئەوہ چ کارہساتیکہ بوچی واتکرد باران
 گیان، چیت لہ خووت کرد، من ئیستا تیگہیشتم بو چی گوتی
 سہلامی بہ سروشت بگہیہنم، من وامزانی ہہلسوکہوتیکی

مندالانه يه، كه چي نه مزاني شيتانه يه و زور له وه خراپتره كه تو
 به سر خوت هينا، ئاي چنه گيل و حول بووم هه رگيز
 نه ده بووايه بهم كاته به جيتبيلم. ئه ي هاورپيه به ده خته كانم،
 نازانم ئيستا ده بيت ته رمي بينازي سروشتش له كوي بي؟ ئه ي
 تو حاجي ئاغا ئيستا له كوئيت؟ بلویره غه مگينه كه تم بو
 بزه ني، تا خه مه كانم سووك بكه يت، ئاي خودا يه گيان بو چي
 بهم ناسوريه، خوشه ويستان ليساندمه وه. ئيستا من له نيو
 ئه م غوربه ته دا چون به رگه بگرم، ئه وان بو من دايك و باوك و
 براو پشت و په نام بوون، ئيستا من به زيان تازه يه ناموم و دنيا
 بو من چ مانايه كي هه يه، منيش ئيتر له گه ل ئه وان مردووم.
 دوايداري ژواني هاورپيان....

ئه وه ي راستي بيت من و تو ئيستا له هه مان ئه م خانووه
 دانشتووين، كه من و ئه وان تيدا ده ژييان، بو من ليره دليكي
 مردووم و ناتوانم نه له يادگار يه كانيان دوور بكه ومه وه و نه به
 ئاسوده ي تيدا بحه سيمه وه، هه موو شتيك بو من بوو به
 يادگاري تال و شيرين.

- رؤمان نووسه که ئاخیکی قوولی هه لکیشا.
- ببوره به هه لدا نه وهی لاپه ره کانی ژیانته زۆرم ئازار دایت.
- نا به پێچه وانه وه تو به شیکی خه مه کانی منت گرته ئه ستۆی خۆت.
- خه ریک بوو ئه وه هه لده ستا.
- بو کوی دانیشه با خانم چایه کت بو بینی.
- نا سوپاس کاک ده وهن ده بیته برۆم کاری ترم له پیشه.
- باران و سروشت به ره و لامان ده هاتن.
- ها باوکه گه یشتنه کوی.
- کوره کانم ئه ورۆ کۆتایی رۆمانه که بوو.
- به راست.
- رۆمان نووسه که سه یریکی کرد.
- ئاگاداری باوکتان بن ئیوه تاکه یادگارین که باوکتان پیی
- ئاسوده بیت.
- بیگومان.

- دهى من دەرۆم بهم زووانه كتيبه كه ده گاته بهرده سستان
مالئاوا.

- خوات له گه ل.

- باوكه ئه ي بريار نه بوو، هه ر كه ته واو بوون بچين بو دى
به هار.

- ده چين كورپه كانم به لام ئه مپونا، بىرت چوو ئه مپو پوژى
هاورپيانه، له گورستان سهردانيان ده كه ين.

كو تايى ....

هه ولير

۲۰۲۰

((سویاس و پیرانین))

زور سوپاسی دلشادکاوانی رومانووس و چیرۆکنووس و
برای خوشه ویستم ده کهم که ئه رکی پیداچوونه وه و
رێکخستنه وهی رومانه کهی گرتنه ئه ستۆ. هه میسه وهک برایهک
و هاو رپیهک به ههول و هیمه تی ئه و توانیومه، خۆم له بواری
ئه ده ب و چیرۆکدا بینمه وه و بهردهوام وهک قه لایهک
له پشتمه وه بووه و بویه پیه وه سه ره به رزم.